

Miljöskyddslag 4.2.2000/86

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Mål

Syftet med denna lag är att

- 1) förebygga och hindra förorening av miljön samt avhjälpa och minska skador orsakade av förorening,
- 2) bevara en hälsosam och trivsamt samt naturekonomiskt hållbar och mångsidig miljö,
- 3) förebygga uppkomst och skadeverkningar av avfall,
- 4) effektivisera bedömningen av miljökonsekvenserna i fråga om förorenande verksamhet och beaktandet av dessa konsekvenser som en helhet,
- 5) förbättra medborgarnas möjligheter att påverka beslut som gäller miljön,
- 6) främja ett hållbart utnyttjande av naturresurserna, och att
- 7) motverka klimatförändringar och i övrigt stödja en hållbar utveckling.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på verksamhet som orsakar eller kan orsaka förorening av miljön enligt vad som bestäms nedan. Dessutom tillämpas lagen på verksamhet som ger upphov till avfall samt på återvinning och på behandling av avfall.

Denna lag tillämpas inte på verksamhet som regleras i lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) eller på verksamhet som avses i havsskyddslagen (1415/1994). Denna lag tillämpas inte heller på förebyggande av skadeverkningar orsakade av strålning till den del det bestäms om detta i kärnenergilagen (990/1987) eller strålskyddslagen (592/1991) och inte heller på förebyggande av vattenförorening till den del det bestäms om detta i gränsöverskottskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 54/1971).

Genom förordning kan bestämmas om undantag från tillämpningen av denna lag, om det är påkallat med hänsyn till rikets säkerhet, försörjningsberedskapen eller särdragen i försvarsmaktens verksamhet.

Vid tillämpningen av denna lag skall iakttas vad som bestäms i internationella havsskyddsfördrag som är bindande för Finland. I fråga om hindrande av förorening av miljön skall dessutom iakttas vad som bestäms i någon annan lag.

Denna lag tillämpas också i Finlands ekonomiska zon, om vilken bestäms i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004). (26.11.2004/1061)

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *förorening av miljön* genom mänsklig verksamhet orsakat utsläpp eller deponering i miljön av ämnen, energi, buller, skakning, strålning, ljus, värme eller lukt, som antingen i sig eller tillsammans med andra utsläpp

a) medför olägenhet för hälsan,

b) medför olägenhet för naturen och dess funktioner,

c) hindrar eller i hög grad försvårar utnyttjandet av naturresurser,

d) minskar den allmänna trivseln i miljön eller särskilda kulturvärden,

e) minskar miljöns lämplighet för allmän rekreation,

f) skadar eller medför olägenhet för egendom eller dess användning, eller

g) orsakar annan därmed jämförbar kränkning av allmänt eller enskilt intresse,

2) *verksamhet som medför risk för förorening av miljön* inrättande eller användning av en anläggning samt därtill i tekniskt och funktionellt hänseende nära ansluten verksamhet eller användning av ett område eller anordnande av verksamhet på ett sätt som kan leda till förorening av miljön, (21.4.2005/252)

3) *olägenhet för hälsan* sjukdom hos människan eller andra störningar i hälsotillståndet eller förekomst av faktorer eller omständigheter som kan inverka negativt på befolkningens eller individens livsmiljö från hälsosynpunkt,

4) *bästa tillgängliga teknik* tekniskt och ekonomiskt genomförbara produktions- och reningsmetoder som är utvecklade till effektivaste och mest avancerade stadium, samt planerings-, bygg-, underhålls- och driftsmetoder som gör det möjligt att hindra eller på effektivaste sätt minska den förorening av miljön som verksamheten orsakar,

5) *verksamhetsutövare* en fysisk eller juridisk person som bedriver verksamhet som medför risk för förorening av miljön eller faktiskt beslutar om sådan verksamhet,

6) *vattendrag* vattenområden som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. vattenlagen (264/1961) och territorialvatten som avses i 1 kap. 3 § i samma lag,

7) *grundvatten* vatten som finns i marken eller berggrunden, (14.6.2002/506)

8) *utsläppsgränsvärde* det värde på ett i 1 punkten avsett direkt eller indirekt utspädd utsläpp i miljön som inte får överskridas under en eller flera tidsperioder och som anges som totalmängd, koncentration eller procent eller på andra motsvarande sätt. (14.6.2002/506)

En teknik är tekniskt och ekonomiskt genomförbar då den kan tas i allmänt bruk och till skäliga kostnader kan tillämpas inom branschen i fråga. Genom förordning utfärdas närmare bestämmelser om vilka omständigheter som skall beaktas vid fastställandet av bästa tillgängliga teknik.

4 §

Allmänna principer

Inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön gäller följande principer:

- 1) negativ miljöpåverkan skall förebyggas eller, om det inte är möjligt att helt hindra den, minimeras (*principen om prevention och minimering av olägenheter*),
- 2) i övrigt skall iakttas av verksamhetens art påkallad försiktighet och aktsamhet för att hindra förorening av miljön samt beaktas sannolikheten för att verksamheten medför risk för förorening, olycksrisken samt vilka möjligheter det finns att förhindra olyckor och begränsa deras verkningar (*försiktighets- och aktsamhetsprincipen*),
- 3) bästa tillgängliga teknik skall användas (*principen om bästa tillgängliga teknik*),
- 4) i syfte att hindra förorening av miljön skall ändamålsenliga och kostnadseffektiva åtgärdscombinationer tillämpas, bland annat när det gäller arbetsmetoderna samt valet av råvaror och bränslen (*principen om bästa praxis från miljösynpunkt*).

Den som bedriver verksamhet som medför risk för förorening av miljön svarar för att förebyggande åtgärder vidtas samt för att den olägenhet för miljön som verksamheten orsakar undanröjs eller begränsas så långt som möjligt (*principen om förorenarens ansvar*).

5 §

Allmänna skyldigheter

Verksamhetsutövaren skall tillräckligt väl känna till verksamhetens konsekvenser och risker för miljön samt möjligheterna att minska verksamhetens negativa miljöpåverkan (*skyldighet att vara konsekvensmedveten*).

I verksamhet som medför risk för förorening av miljön skall dessutom beaktas de allmänna skyldigheter som följer av 4 och 6 § avfallslagen (1072/1993).

6 §

Val av plats för verksamheten

Verksamhet som medför risk för förorening av miljön skall om möjligt placeras så att verksamheten inte orsakar förorening eller risk för förorening samt så att förorening kan motverkas.

Vid bedömningen av platsens lämplighet skall beaktas

- 1) verksamhetens art, sannolikheten för förorening samt olycksrisken,
- 2) områdets och dess omgivningars nuvarande och framtida, i en plan med rättsverkningar angivna användningsändamål samt planbestämmelserna för området,
- 3) andra tänkbara platser inom området.

7 §

Förbud mot förorening av mark

På eller i marken får inte lämnas eller släppas ut avfall eller andra ämnen som försämrar markkvaliteten så att därav kan följa risk eller olägenhet för hälsan eller miljön, avsevärd minskning av trivseln eller annan därmed jämförbar kränkning av allmänt eller enskilt intresse (*förbud mot förorening av mark*).

8 §

Förbud mot förorening av grundvatten

Ämnen eller energi får inte deponeras på eller ledas till ett sådant ställe eller behandlas på ett sådant sätt att

- 1) grundvattnet på ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde kan bli hälsofarligt eller dess kvalitet annars väsentligt kan försämras,
- 2) grundvattnet på någon annans fastighet kan bli hälsofarligt eller obrukbart för något ändamål som det kunde användas för, eller att
- 3) åtgärden genom påverkan på grundvattnets kvalitet annars kan kränka allmänt eller annans enskilda intresse (*förbud mot förorening av grundvatten*).

Såsom åtgärder som avses i 1 mom. anses också åtgärder som särskilt anges i förordning samt genom förordning förbjudna utsläpp av miljö- eller hälsofarliga ämnen i grundvattnet. En sådan förordning kan gälla endast åtgärder som avses i Europeiska gemenskapens direktiv i saken.

9 §

Särskilda förbud som gäller havet

Inom Finlands territorium, insjöområden, territorialvatten eller ekonomiska zon får inte vidtas åtgärder som kan orsaka i havsskyddslagen avsedd havsförorening utanför Finlands ekonomiska zon. (26.11.2004/1061)

I Finlands territorialvatten eller ekonomiska zon får avfall eller andra ämnen i sänkningssyfte eller annat bortskaffningssyfte inte dumpas från finska eller utländska fartyg, från fordon på isen, från luftfartyg eller från i 4 § 2 punkten i havsskyddslagen avsedda havstekniska enheter, inte heller får fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg sänkas eller överges, med beaktande av vad som i 7 § 3 mom. i havsskyddslagen föreskrivs om motsvarande åtgärder utanför den ekonomiska zonen. Detsamma gäller utstjälning i havet från stranden av ämnen i sänkings- eller bortskaffningssyfte. (26.11.2004/1061)

Det i 2 mom. nämnda förbudet gäller inte utstjälning av snö i havet. I vattenlagen finns bestämmelser om deponering av muddermassa i vattenområde.

2 kap.

Förordningar och föreskrifter

10 §

Allmänna grunder

Statsrådet kan, enligt vad som bestäms nedan i detta kapitel, genom förordning utfärda behövliga bestämmelser om hindrande och minskning av förorening av miljön.

Vid utfärdandet av de förordningar som avses i detta kapitel skall 4–6 § beaktas.

Vid beredningen av förordningarna skall de myndigheter och intressegrupper vilkas verksamhet eller fördel ärendet särskilt berör ges tillfälle att avge utlåtande.

11 §

Miljö kvalitet och utsläpp

Statsrådet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

- 1) miljö kvalitet, uppföljning och kontroll,
- 2) utsläpp i miljön eller allmänt avlopp, begränsning av utsläpp samt övervakning av utsläppsgränserna,
- 3) begränsning av eller förbud mot utsläpp av hälso- eller miljöfarliga ämnen i miljön eller allmänt avlopp,
- 4) begränsning av eller förbud mot särskilt störande buller och skakningar under bestämda tider,
- 5) begränsning av utsläpp eller deponering av slam i miljön eller förbud mot utsläpp i miljön av slam som innehåller hälso- eller miljöfarliga ämnen,
- 6) jordbrukets nitratutsläpp i vatten och övriga krav som ställs på jordbruket när det gäller vattenskyddet.

12 §

Vissa verksamheter

Statsrådet kan utöver vad som bestäms i 11 § genom förordning utfärda bestämmelser om

1) metoder, anläggningar, byggnader och konstruktioner som behövs för att minska utsläppen från jordbruk, kreaturshushållning, pälsdjursskötsel, skogsbruk, torvproduktion och fiskodling, samt om de krav som ställs på placeringen av sådana verksamheter från miljöskyddssynpunkt,

2) metoder, anläggningar, byggnader och konstruktioner som behövs för att minska utsläppen från el- eller värmeproducerande verk eller pannanläggningar med en bränsleeffekt som understiger 10 megawatt, från asfaltstationer, stenkrossar, stembrott eller annan stembrytning och distributionsstationer för flytande bränslen samt från andra med dessa jämförbara verksamheter, och om de krav som ställs på placeringen av sådana verksamheter från miljöskyddssynpunkt, om man inom den ifrågavarande branschen över huvud taget kan tillämpa enhetliga miljöskyddsåtgärder för att hindra utsläpp,

3) minskning av utsläppen från branscher eller verksamheter där det används flyktiga organiska föreningar,

4) miljöskyddskraven för och övervakningen av återvinning ur eller behandling av avfall som sker i en anläggning eller yrkesmässigt.

13 §

Motordrivna fordon, motorredskap och anordningar (11.12.2002/1100)

Statsrådet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

1) begränsning av tomgångskörning med motordrivna fordon annat än på vägar som avses i vägtrafiklagstiftningen, (11.12.2002/1100)

2) utsläpp från och märkning av arbetsmaskiner och anordningar samt förbud eller begränsning som gäller utsläppande av arbetsmaskiner och anordningar på marknaden och användningen av dessa.

I en förordning som avses i 1 mom. 2 punkten kan föreskrivas att den som släpper ut en arbetsmaskin eller anordning på marknaden skall utverka typgodkännande för denna eller så som närmare anges i förordningen visa att arbetsmaskinen eller anordningen uppfyller de krav som anges i förordningen.

En förordning enligt 1 mom. 2 punkten och 2 mom. i denna paragraf kan utfärdas endast om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter.

14 §

Mark

Statsrådet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

1) de med tanke på olika markanvändningsändamål högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen i mark eller de halter som läggs till grund för bedömningen av föroreningsgraden och saneringsbehovet,

2) behandling och isolering av förorenade marksubstanser, om de tekniska krav som ställs på saneringen och om saneringsmetoderna samt om kontroll och övervakning.

Statsrådet kan utfärda förordningar enligt 1 mom. som i tillämpliga delar även gäller avlagringar på botten av vattendrag.

15 §

Ämnen, preparat och produkter

Om användningen av ett bränsle, en produkt som innehåller organiska lösningsmedel eller ett ämne, ett preparat eller en produkt som negativt påverkar atmosfären orsakar utsläpp som med fog kan antas medföra olägenhet för hälsan eller risk för förorening av miljön, kan genom förordning av statsrådet bestämmelser utfärdas om (21.4.2005/252)

1) begränsning av eller förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden, export, överlåtelse eller användning av ämnet, preparatet eller produkten,

2) sammansättningen och märkningen av ett ämne, ett preparat eller en produkt som tillverkas, importeras, släpps ut på marknaden, exporteras eller används.

Bestämmelser om begränsningar och förbud som gäller kemikalier ingår dessutom i kemikalielagen (744/1989). Om produktsäkerhet föreskrivs i produktsäkerhetslagen (914/1986).

16 § (21.4.2005/252)

Andra förordningar

Genom förordning av statsrådet kan dessutom, för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter eller för uppfyllande av Finlands internationella förpliktelser, utfärdas bestämmelser om

1) miljötillstånds giltighet samt om justering av miljötillstånd och om tillståndsvillkor,

2) verksamhetsutövarens skyldighet att till en myndighet som anges genom förordning ge information om de kemikalier som används inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön, om de utsläpp och det avfall som uppkommer av verksamheten samt om det avfall som tagits emot inom verksamheten,

3) övriga krav som behövs för hindrande av förorening av miljön och som kan jämföras med kraven i 11–15 §.

17 § (21.4.2005/252)

Beviljande av undantag

Miljöministeriet kan bevilja undantag från bestämmelserna i en förordning av statsrådet som har givits med stöd av 11–16 § på de grunder som anges i den.

Undantag beviljas på ansökan. Innan undantag beviljas skall miljöministeriet ge den regionala miljöcentralen, kommunen och en i 92 § avsedd registrerad sammanslutning tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan. Beslutet skall delges i enlighet med förvaltningslagen (434/2003).

Bestämmelser om undantag i samband med gemensamt genomförande finns i 111 §.

17 a § (14.10.2005/814)

Beviljande av undantag i vissa fall

Finlands miljöcentral kan på ansökan bevilja undantag för köp eller försäljning av en bestämd mängd av en produkt vars halt av flyktiga organiska föreningar inte motsvarar gränsvärdena i statsrådets förordning om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG. Undantag kan beviljas för produkter som används för restaurering och underhåll av byggnader och gamla fordon som har ett särskilt historiskt och kulturellt värde. Genom förordning av statsrådet föreskrivs det närmare vilka objekt med ett särskilt historiskt och kulturellt värde i fråga om vilka ett ovan nämnt undantag kan beviljas.

Information om att en ansökan om undantag är anhängig skall ges och parterna höras samt beslutet delges i enlighet med förvaltningslagen. Närmare bestämmelser om ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 § (21.4.2005/252)

Hushållsavloppsvatten

Genom förordning av statsrådet kan i fråga om avloppsvatten från vattenklosetter och annat hushållsavloppsvatten utfärdas bestämmelser om reningsanläggningar och reningsmetoder, samlingsbrunnar, användning och underhåll av sådana anläggningar samt om infiltrationsområden och avlägsnande av slam, särskilt med beaktande av målen för det riksomfattande vattenskyddet.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan på ansökan bevilja undantag fastighetsvis för högst fem år i sänder från den skyldighet som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Undantag kan beviljas, om de åtgärder som förutsätts i förordningen enligt en helhetsbedömning är oskäligen för en fastighetsinnehavare när det gäller att uppfylla kraven på behandling av fastighetens avloppsvatten och om belastningen för miljön kan anses vara ringa.

19 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Kommunfullmäktige kan, med avseende på kommunen eller någon del av den, för verkställigheten av denna lag utfärda av de lokala förhållandena påkallade allmänna föreskrifter om annat än sådan verksamhet som är tillståndspliktig enligt denna lag, sådan verksamhet som är anmälningspliktig enligt 61, 62 eller 78 § eller försvarsmaktens verksamhet (*kommunala miljöskyddsföreskrifter*).

Föreskrifterna kan gälla

- 1) åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana,
- 2) motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar,
- 3) miljöskyddsmässiga förutsättningar för placering av verksamheter utanför detaljplaneområden,
- 4) områden där det på grund av speciell risk för förorening av miljön är förbjudet att leda ut avloppsvatten i marken eller vattendrag eller i en sådan bädd som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen,
- 5) zoner och områden där användningen av stallgödsel och gödselmedel samt inom jordbruket förekommande, för miljön skadliga ämnen begränsas,
- 6) lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen, samt (30.12.2004/1300)
- 7) åtgärder för förbättrande av vattnens status som behövs enligt en förvaltningsplan i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/ 2004). (30.12.2004/1300)

Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna.

Innan miljöskyddsföreskrifter utfärdas skall den regionala miljöcentralen samt arbetskrafts- och näringscentralen ges tillfälle att avge utlåtande. Beslut om godkännande av miljöskyddsföreskrifter skall delges så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Beslutet anses ha delgivits då kungörelsen har blivit offentligt framlagd. På samma sätt skall det kungöras att miljöskyddsföreskrifterna träder i kraft. Föreskrifterna skall sändas till den regionala miljöcentralen för kännedom.

3 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

20 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Den regionala miljöcentralen skall inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i författningar som har givits med stöd av den, övervaka att författningarna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet. ([29.6.2001/586](#))

21 §

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Den i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljöförvaltningsmyndigheten skall sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunen, samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan delegera behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare så som anges i lagen om kommunernas miljöförvaltning. Behörighet kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ärenden som gäller utövande av förvaltningstvang.

22 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Arbetskyddsmyndigheterna, hälsoskyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndigheter som avses i produktsäkerhetslagen övervakar iakttagandet av de förordningar av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och 108 a § 3 mom. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel. ([14.10.2005/814](#))

Tullverket och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Arbetskrafts- och näringscentralen övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den till den del det är fråga om tillsyn över efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare. Arbetskrafts- och näringscentralen skall underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller den regionala miljöcentralen om brister som den uppdagar i samband med tillsynen för eventuella åtgärder från dessa myndigheters sida enligt den behörighet de har med stöd av denna lag. Genom förordning av statsrådet utfärdas i övrigt vid behov närmare bestämmelser om tillsynen och samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna. ([21.4.2005/252](#))

23 §

Miljö tillståndsmyndigheter

Statliga tillståndsmyndigheter enligt denna lag är miljö tillståndsverken och de regionala miljöcentralerna. Särskilda bestämmelser utfärdas om antalet miljö tillståndsverk, deras administrativa ställning och organisation, behandlingen av ärenden, personalens behörighetsvillkor och tillsättningen av tjänster. Särskilda bestämmelser utfärdas också om organiseringen av beslutsfattandet i tillståndsärenden vid de regionala miljöcentralerna.

Kommunal miljö tillståndsmyndighet är den kommunala miljö vårdsmyndigheten.

24 §

Övriga myndigheter och inrättningar

Statliga myndigheter och forskningsanstalter kan vara sådana sakkunnig myndigheter eller sakkunniginrättningar som avses i denna lag, enligt vad som vid behov bestäms genom förordning. Miljöministeriet kan utse en sakkunniginrättning att vara nationellt referenslaboratorium i miljö frågor.

Sådant typgodkännande som avses i 13 § 2 mom. ges, så som bestäms genom förordning av statsrådet, av Fordonsförvaltningscentralen, Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi eller någon annan myndighet som anges genom förordning av statsrådet. (21.4.2005/252)

Miljöministeriet kan förordna en inrättning som avses i 1 mom. eller någon annan inrättning som uppfyller kraven att sköta uppgiften som besiktningsorgan eller motsvarande inrättning i anslutning till typgodkännandet enligt 13 § 2 mom. Närmare bestämmelser om de krav som ställs på en sådan inrättning och om tillsynen över att kraven följs utfärdas genom förordning av statsrådet. Ministeriet kan återkalla förordnandet, om inrättningen inte uppfyller kraven enligt förordningen. Vid fullgörandet av offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag skall inrättningen iaktta lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen och språklagen (423/2003). (21.4.2005/252)

25 §

Skyldighet att följa miljöns tillstånd

Kommunen skall inom sitt område i nödvändig omfattning följa miljöns tillstånd, på det sätt som de lokala förhållandena kräver. Särskilda bestämmelser utfärdas om Finlands miljöcentrals och de regionala miljöcentralernas uppgifter när det gäller att följa miljöns tillstånd.

Uppföljningsinformationen skall offentliggöras och ges behövlig publicitet.

25 a § (4.6.2004/459)

Bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning

En bullerutredning och handlingsplan för bullerbekämpning skall utarbetas för

- 1) en befolkningskoncentration med över 100 000 invånare vilken på basis av invånartätheten kan anses vara ett område med stadskaraktär,
- 2) allmänna vägar med en trafikmängd på över tre miljoner fordon per år,
- 3) järnvägar med en trafikmängd på över 30 000 tåg per år, och
- 4) flygplatser som används för civil luftfart och som har en trafiktäthet på mer än 50 000 starter eller landningar sammanlagt per år, med undantag av starter och landningar som utförs enbart för övningsändamål med lätta luftfartyg.

Med hjälp av indikatorer redogörs i bullerutredningen allmänt för områdets befintliga och framtida bullersituation, inklusive de tysta områdena, samt för antalet personer som berörs av bullret och antalet bostadshus som finns i området.

Syftet med handlingsplanen för bullerbekämpning är att bekämpa buller och dess effekter samt förebygga att bullret ökar i tysta områden.

25 b § (4.6.2004/459)

Utarbetande av bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas av Banförvaltningscentralen i fråga om järnvägar, av Luftfartsverket i fråga om flygplatser, av trafikområdeshållaren i fråga om andra trafikområden och i fråga om befolkningskoncentrationer av den behöriga kommunen när det gäller andra platser än de ovan nämnda. Vägförvaltningen, Banförvaltningscentralen och Luftfartsverket lämnar sin bullerutredning och handlingsplan till den behöriga kommunen, som beaktar dem när bullerutredningen och handlingsplanen i fråga om befolkningskoncentrationen utarbetas.

Bullerutredningen och handlingsplanen skall ses över åtminstone vart femte år efter att de utarbetades, varvid handlingsplanen och vid behov också bullerutredningen skall göras om. Handlingsplanen skall vid behov ändras och kompletteras också annars, om det i området uppkommer en ny faktor som väsentligen inverkar på bullersituationen.

När handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas skall de personer vars boende, arbete eller andra omständigheter kan komma att påverkas av handlingsplanen ges möjlighet att framföra sin åsikt. Utlåtande skall begäras av de berörda kommunerna, de behöriga regionala miljöcentralerna, vägförvaltningen, Banförvaltningscentralen, Luftfartsverket och de instanser som närmare anges genom förordning. Dessutom skall en i 92 § avsedd registrerad förening eller stiftelse ges möjlighet att framföra sin åsikt vid beredningen av handlingsplanen.

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning skall offentliggöras och information om dem skall ges i behövlig utsträckning. De skall tillställas den myndighet som anges genom förordning av statsrådet för att införas i det i 27 § nämnda datasystemet för miljövarldsinformation. Dessutom skall de för kännedom sändas till den behöriga kommunen och den regionala miljöcentralen och i förekommande fall till vägförvaltningen, Banförvaltningscentralen och Luftfartsverket.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om de indikatorer som skall användas i bullerutredningarna och om de omständigheter som skall framgå av bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning, om när bullerutredningen och handlingsplanen senast skall utarbetas samt vid behov också närmare om hur de i 25 a § avsedda områdena utses.

26 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska gemenskapens rättsakter avsedda riksomfattande miljöskyddsplanerna och miljöskyddsprogrammen. När planerna och programmen bereds skall de myndigheter och intressegrupper vilkas rätt eller fördel ärendet berör samt de riksomfattande föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att avge utlåtande om utkastet till planer och program. Utkastet skall publiceras i elektronisk form och allmänheten skall i tillräckligt god tid ges tillfälle att framföra sina åsikter. Information om en godkänd plan eller ett godkänt program jämte motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade skall ges i elektronisk form. (14.10.2005/814)

Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen och regionala avfallsplaner finns i avfallslagen.

27 §

Datasystemet för miljövärdsinformation

De regionala miljöcentralerna och Finlands miljöcentral upprätthåller datasystemet för miljövärdsinformation, vilket innehåller behövliga uppgifter om

- 1) sådana beslut av miljötillståndsmyndigheterna och tillsynsmyndigheterna som avses i denna lag,
- 2) rapporter och observationer i samband med tillstånden och anmälningarna,
- 3) sådant som skall införas i det avfallsregister som avses i avfallslagen,
- 4) uppföljning och forskning som gäller miljöns tillstånd i samband med verkställigheten av denna lag,
- 5) de kemikalier som används inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön, om de utsläpp och det avfall som uppkommer av verksamheten samt om det avfall som tagits emot inom verksamheten,
- 6) annat som behövs för verkställigheten av denna lag.

(21.4.2005/252)

Kommunen skall utan hinder av tystnadsplikten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) till datasystemet för miljövärdsinformation sända sådana i 1 mom. avsedda uppgifter som den förfogar över. Den kommunala miljövärdsmyndigheten har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få använda de uppgifter i datasystemet som den behöver för tillsynen och uppföljningen.

Om de registrerades rätt till insyn gäller personuppgiftslagen (523/1999).

4 kap.

Behovet av miljö tillstånd

28 §

Allmän tillståndsplikt

Tillstånd krävs för verksamhet som medför risk för förorening av miljön (*miljö tillstånd*). Närmare bestämmelser om tillståndspliktig verksamhet utfärdas genom förordning.

Miljö tillstånd behövs dessutom för

- 1) verksamhet som kan orsaka förorening av vattendrag, då det inte är fråga om sådan verksamhet som avses i 1 kap. 19 § vattenlagen,
- 2) avledande av avloppsvatten som kan orsaka förorening av en i 1 kap. 2 § vattenlagen avsedd bädd eller bassäng,
- 3) verksamhet som kan utsätta omgivningen för sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. lagen angående vissa grannelagsförhållanden (26/1920),
- 4) återvinning eller behandling av avfall som sker i en anläggning eller yrkesmässigt,
- 5) prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan därmed förknippad verksamhet. (26.11.2004/1061)

I fråga om verksamhet som erhållit tillstånd krävs nytt tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs emellertid inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och om tillståndet inte behöver justeras på grund av ändringen av verksamheten.

29 §

Förordning om behovet av tillstånd

Genom förordning kan bestämmas om tillståndsplikt för utsläpp i vatten eller allmänt avlopp, oberoende av om utsläppet orsakar sådan förorening som avses i denna lag. Förordningen kan gälla endast utsläpp som avses i Europeiska gemenskapens direktiv.

Genom förordning kan dessutom bestämmas att utsläpp direkt eller indirekt i havet av ett visst skadligt ämne kräver miljö tillstånd oberoende av konsekvenserna, om det är nödvändigt för verkställigheten av internationella havsskyddsfördrag som är förpliktande för Finland. Förordningen kan gälla hela landet, även om det internationella fördraget gäller endast en del av Finlands territorium.

30 §

Undantag från tillståndsplikten

Bestäms det genom förordning om verksamheter som avses i 12 § 2 eller 3 punkten eller med stöd av 18 § avfallslagen om behandling av annat avfall än problemavfall på den plats där det uppkommit eller om sådan återvinning som sker i en anläggning eller yrkesmässigt, kan det samtidigt föreskrivas att det under de i förordningen angivna förutsättningarna inte behövs miljötillstånd för verksamheten. Genom förordning kan dessutom bestämmas om undantag från tillståndsplikten för sådan verksamhet som avses i 28 § 2 mom. 4 punkten.

Tillstånd behövs inte heller för kortvarig verksamhet av försöksnatur, vars syfte är att testa råvaror eller bränslen, tillverknings- eller förbränningsmetoder eller en reningsanordning, eller att återvinna eller att behandla avfall i en anläggning eller yrkesmässigt för att klarlägga verkningarna, användbarheten eller någon därmed jämförbar omständighet som gäller sådan verksamhet.

Miljötillstånd skall emellertid alltid sökas för verksamhet som avses i 28 § 2 mom. 1–3 och 5 punkten samt i 29 §.

5 kap.

Tillståndsmyndigheternas behörighet

31 §

Behörig tillståndsmyndighet

Miljötillståndsverket skall avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

- 1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att miljötillståndsverket avgör ärendet,
- 2) verksamheten utöver miljötillstånd förutsätter tillstånd enligt 2–9 kap. vattenlagen eller att det enligt vattenlagen upplåts annan nyttjanderätt än för utloppsledning eller annan nyttjanderätt än sådan som avses i 10 kap. vattenlagen och om tillståndsansökningarna skall behandlas gemensamt i enlighet med 39 §, eller om
- 3) den regionala miljöcentralen söker tillstånd eller i en betydande utsträckning har främjat projektet.

Den regionala miljöcentralen avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom., om

- 1) verksamhetens miljökonsekvenser i betydande omfattning berör ett större område än den kommun där verksamheten skall placeras eller om det av någon annan orsak är motiverat att den regionala miljöcentralen avgör ärendet,
- 2) tillståndet behövs med stöd av 28 § 2 mom. 1 punkten,
- 3) tillståndet behövs uteslutande med stöd av 29 §, eller
- 4) tillståndet behövs för behandling av förorenade marksubstanser.

(21.4.2005/252)

Den kommunala miljöförvaldsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 eller 2 mom.

Om tillstånd för verksamheterna skall sökas i enlighet med 35 § 4 mom., avgörs ärendet om tillstånd för de olika verksamheterna av miljöförvaldsverket redan om en enda av verksamheterna är sådan att verket är behörigt att avgöra tillståndsärendet. I annat fall avgörs ärendet av den regionala miljöcentralen redan om en enda av verksamheterna är sådan att centralen är behörigt att avgöra tillståndsärendet. (21.4.2005/252)

Närmare bestämmelser om verksamheter som avses i 1 mom. 1 punkten och 2 mom. 1 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet. (21.4.2005/252)

32 §

Tillståndsmyndighet vid ändringar i verksamheten

Tillståndsansökningar som gäller ändringar i verksamheten avgörs av den myndighet som är behörigt att avgöra ansökningar om tillstånd för en motsvarande ny verksamhet.

33 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljöförvaldsmyndigheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, skall ärendet överföras till den regionala miljöcentralen för avgörande. Den kommunala miljöförvaldsmyndigheten kan i enskilda fall överföra ett till dess beslutanderätt hörande tillståndsärende till den regionala miljöcentralen för avgörande, om ärendet kräver sådan särskild utredning som inte kan fås i kommunen. Ett tillståndsärende kan överföras till den regionala miljöcentralen också av andra särskilda skäl.

Den regionala miljöcentralen kan av särskilda skäl i enskilda fall överföra ett till dess beslutanderätt hörande tillståndsärende till miljöförvaldsverket för avgörande.

34 §

Tillståndsmyndighetens regionala behörighet

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 31 § behöriga tillståndsmyndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras. Om verksamheten innefattar nyttjande av ett område och den bedrivs inom flera än en tillståndsmyndighets verksamhetsområde, skall tillståndsansökan avgöras av den myndighet inom vars verksamhetsområde merparten av den verksamhet som orsakar utsläpp är placerad.

Om fiskerihushållningsvillkor som ingår i tillstånden för flera verksamheter som belastar samma vattendrag skall justeras samtidigt och det är ändamålsenligt att besluta om dem som en helhet, skall ärendet avgöras av det miljöförvaldsverk som är behörigt enligt 1 mom.

Den regionala miljöcentralen avgör ett tillståndsärende som annars faller inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet, om verksamheten eller verksamheterna har placerats inom flera miljöförvaltningsmyndigheters verksamhetsområden. (21.4.2005/252)

6 kap.

Tillståndsförfarandet

35 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan skall tillställas den behöriga tillståndsmyndigheten. Ett tillståndsärende som skall avgöras av en statlig tillståndsmyndighet anses ha blivit anhängigt när ansökan har tillställts vederbörande regionala miljöcentral eller miljöförvaltningsverk.

Till ansökan skall fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna samt om andra relevanta omständigheter, enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning.

Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994), skall till ansökan före beslutsfattandet fogas en sådan miljökonsekvensbeskrivning som avses i den nämnda lagen. Till ansökan skall dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 65 § naturvårdslagen (1096/1996).

Om det mellan flera tillståndspliktiga verksamheter som har placerats inom samma verksamhetsområde finns ett sådant tekniskt och funktionellt samband att det är nödvändigt att deras miljökonsekvenser eller avfallshantering granskas tillsammans, skall tillstånd för verksamheterna sökas samtidigt med olika tillståndsansökningar eller gemensamt med en enda tillståndsansökan. Tillstånd kan dock sökas separat, om ansökan inte gör det nödvändigt att justera det giltiga tillståndet för andra verksamheter. (21.4.2005/252)

36 §

Utlåtanden

Tillståndsmyndigheten skall begära utlåtande om ansökan av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda. Miljöförvaltningsverket skall begära utlåtande av den regionala miljöcentral inom vars verksamhetsområde verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. skall tillståndsmyndigheten begära utlåtande av andra myndigheter som bevakar annat allmänt intresse i saken samt begära andra utlåtanden som behövs för tillståndsprövningen. Miljöförvaltningsverket och den regionala miljöcentralen skall begära utlåtande av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten skall placeras samt vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utlåtanden och utredningar i saken.

37 §

Anmärkningar och åsikter

Tillståndsmyndigheten skall innan den avgör ett ärende ge dem vilkas rätt eller fördel saken kan beröra (*parterna*) tillfälle att framställa anmärkningar med anledning av tillståndsärendet.

Andra än parterna skall ges tillfälle att framföra sin åsikt.

38 §

Information om tillståndsansökan

Tillståndsmyndigheten skall informera om en tillståndsansökan genom att under minst 30 dagar kungöra den på de berörda kommunernas anslagstavlor så som anges i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Den regionala miljöcentralen och miljötillståndsverket skall likaså kungöra tillståndsansökan på sina anslagstavlor. Av kungörelsen skall framgå de omständigheter som närmare anges i förordning. Om offentliggörandet av kungörelsen skall annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig.

Kungörelsen skall särskilt för sig delges de parter som saken speciellt berör.

I fråga om hörande gäller i övrigt förvaltningslagen. När det gäller en samfällighets ickekonstituerade delägarlag skall på delgivningen tillämpas 16 kap. 8 § i vattenlagen. (21.4.2005/252)

39 §

Gemensam behandling av tillstånd för en och samma verksamhet

En miljötillståndsansökan som gäller förorening av vatten samt en beträffande samma verksamhet gjord tillståndsansökan enligt vattenlagen och en ansökan om nyttjanderätt som avses i 31 § 1 mom. 2 punkten skall behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut, om detta inte av särskilda skäl skall anses vara onödigt. Gemensam behandling behövs inte om verksamheten utöver miljötillstånd kräver enbart i 9 kap. vattenlagen avsett tillstånd att avleda vatten för användning såsom vätska, förutsatt att det inte finns något direkt vattenhushållningssamband mellan avledandet av vatten och återledandet av det till vattendraget.

Om det vid behandlingen av ett tillståndsärende framgår att det för verksamheten behövs tillstånd också enligt vattenlagen, skall sökanden inom en av tillståndsmyndigheten utsatt skälig tid lämna in en tillståndsansökan enligt vattenlagen. I annat fall avvisas den anhängiga tillståndsansökan utan prövning.

De ärenden som avses i 1 mom. skall behandlas enligt det förfarande som anges i vattenlagen, med beaktande av vad som i denna lag eller med stöd av den bestäms om tillståndsansökans och beslutets innehåll.

Behövliga avvikelser från skyddsområdesbestämmelser som avses i 9 kap. 19 eller 20 § vattenlagen skall avgöras genom samma beslut som ett anhängigt miljötillståndsärende.

40 §

Samtidig behandling av tillstånd för olika verksamheter

Om olika verksamheter som medför risk för förorening av miljön har en från tillståndsprövningens synpunkt avsevärd samfällad effekt och miljötillståndsärendena som gäller dessa verksamheter är anhängiga hos samma tillståndsmyndighet, skall ärendena behandlas och avgöras samtidigt, om detta inte av särskilda skäl skall anses vara onödigt.

Har ett tillståndsärende som gäller verksamheter enligt 35 § 4 mom. anhängiggjorts med olika tillståndsansökningar, skall ansökningarna behandlas och avgöras samtidigt med beaktande av den helhet som verksamheterna bildar. (21.4.2005/252)

7 kap.

Tillståndsprövning

41 §

Grunderna för tillståndsprövning

Miljötillstånd skall beviljas om verksamheten uppfyller de krav som ställs i denna lag och i avfallslagen samt i de förordningar som har utfärdats med stöd av dem.

Tillståndsmyndigheten skall pröva utlåtandena och anmärkningarna i ärendet samt förutsättningarna för beviljande av tillstånd. Tillståndsmyndigheten skall också annars beakta vad som föreskrivs om bevakande av allmänt eller enskilt intresse.

Vid avgörandet av ett tillståndsärende skall iaktas naturvårdslagen och vad som bestäms med stöd av den. Då ett miljötillståndsärende som gäller en hamn avgörs iaktas vad som i lagen om förhindrande av vattens förorening, försakad av fartyg, eller med stöd av den föreskrivs om en avfallshanteringsplan. (14.11.2003/934)

42 §

Förutsättningarna för beviljande av tillstånd

För att tillstånd skall kunna beviljas krävs att verksamheten, med beaktande av tillståndsvillkoren och verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter

- 1) medför olägenhet för hälsan,
- 2) medför annan betydande förorening av miljön eller risk för sådan,
- 3) har konsekvenser som förbjuds i 7–9 §,
- 4) leder till försämring av speciella naturförhållanden eller till att vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet äventyras inom det område som påverkas av verksamheten,

5) medför sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. lagen angående vissa grannelagsförhållanden.

Verksamheten får inte placeras i strid med detaljplanen. Vid placeringen skall dessutom iakttas 6 §.

En verksamhetsidkare som återvinner eller som behandlar avfall skall dessutom ställa en med beaktande av verksamhetens omfattning och natur samt de villkor som meddelas i fråga om verksamheten tillräcklig säkerhet eller föreslå andra motsvarande arrangemang för att säkerställa en behörig avfallshantering. Den som idkar annan verksamhet än avstjälningsplatsverksamhet eller återvinning eller behandling av problemavfall behöver inte avkrävas säkerhet eller motsvarande arrangemang om idkaren är tillräckligt solvent och annars kan ordna behörig avfallshantering eller om återvinnings- eller behandlingsverksamheten bedrivs i liten skala. Genom förordning utfärdas vid behov närmare bestämmelser om säkerhet eller annat motsvarande arrangemang som avkrävs den som bedriver avstjälningsplatsverksamhet.

En verksamhetsidkare som återvinner eller som behandlar avfall skall dessutom ha tillgång till tillräcklig sakkunskap med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

43 §

Tillståndsvillkor om hindrande av förorening

Tillstånd skall förenas med behövliga villkor om

1) utsläpp, utsläppsgränsvärden, hindrande och begränsning av utsläpp samt utsläppsstället, (14.6.2002/506)

2) avfall samt om minskning av avfall och dess skadlighet,

3) åtgärder vid störningar och i andra exceptionella situationer,

4) åtgärder efter avslutad verksamhet, såsom istandsättning av områden och hindrande av utsläpp,

5) andra åtgärder för att hindra, minska eller utreda förorening samt risken för eller olägenheterna av förorening.

Om det inom annan verksamhet än industriell verksamhet eller energiproduktion genom villkor som avses i 1 mom. på grund av verksamhetens natur inte är möjligt att i tillräcklig utsträckning hindra eller minska miljöolägenheter, kan tillståndet förenas med behövliga villkor om produktionskapacitet, inom produktionen förekommande födoämnen eller energiformer.

När tillståndsvillkoren meddelas skall beaktas verksamhetens natur, egenskaperna hos det område där verksamhetens konsekvenser uppträder, verksamhetens sammantagna miljöpåverkan, betydelsen av åtgärder för att hindra förorening av miljön som en helhet samt de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att genomföra åtgärderna. Tillståndsvillkor som gäller utsläppsgränsvärden samt hindrande och begränsning av utsläpp skall vara baserade på

bästa tillgängliga teknik. I tillståndsvillkoren får verksamhetsutövaren dock inte åläggas att använda endast en viss bestämd teknik. Dessutom skall vid behov beaktas energianvändningens effektivitet samt beredskapen att förebygga olyckor och begränsa verkningarna av sådana. [\(14.6.2002/506\)](#)

När tillståndsvillkoren meddelas för sådana förbränningsanläggningar och gasturbiner vilkas bränsleeffekt är minst 50 megawatt skall möjligheten till kombinerad produktion av elenergi och värme beaktas, om detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Utgångspunkten för granskningen är energimarknadsläget och energidistributionssituationen. [\(15.11.2002/944\)](#)

Hör verksamheten till tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel (683/2004), får i tillståndet inte meddelas utsläppsgränsvärden för de växthusgasutsläpp som avses i 2 § lagen om utsläppshandel, om dessa inte är nödvändiga för att garantera att betydande lokal förorening inte orsakas. [\(30.7.2004/684\)](#)

44 §

Fiskerihushållningsvillkor

Om utsläpp av avloppsvatten eller andra ämnen kan ha verkningar som avses i 2 kap. 22 § vattenlagen, skall miljötillståndet förenas med behövliga villkor om fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift. På villkoren tillämpas 2 kap. 22 och 22 b § vattenlagen.

45 §

Villkor om avfall och avfallshantering

Tillståndet skall dessutom förenas med behövliga villkor om avfall och avfallshantering, för iakttagande av avfallslagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser, samt om ställande av säkerhet eller annat motsvarande arrangemang som avses i 42 § 3 mom. i denna lag. Ett miljötillstånd för en hamn skall förenas med behövliga villkor om avfallshanteringsplan. På verkställigheten av villkoren tillämpas denna lag. [\(14.11.2003/934\)](#)

Tillstånd för återvinning eller för behandling av avfall som sker i en anläggning eller yrkesmässigt kan begränsas till att gälla återvinning eller behandling av en viss typ av avfall. I tillståndet kan behandlingen av avfall från ett visst område prioriteras.

46 §

Kontrollvillkor

Tillståndet skall förenas med behövliga villkor om driftskontroll, kontroll av verksamhetens utsläpp, avfall och avfallshantering, verksamhetens miljöpåverkan samt kontroll av miljöns tillstånd efter avslutad verksamhet. För utförandet av kontroller skall tillståndet innehålla bestämmelser om mätmetoder och mätfrekvenser samt om hur kontrollresultaten skall bedömas och tillställas tillsynsmyndigheten. Verksamhetsutövaren kan också åläggas att lämna andra uppgifter som behövs för tillsynen. [\(14.6.2002/506\)](#)

Det som har ansetts behövas för övervakningen i övervakningsprogram för vattnens status som avses i lagen om vattenvårdsförvaltningen skall beaktas när villkor om kontrollen av verksamhetens påverkan på vattnen ges. Uppgifterna från kontrollen av verksamheten kan

utnyttjas vid övervakningen och utarbetandet av förvaltningsplan enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen. (30.12.2004/1300)

Tillståndsmyndigheten kan vid behov ålägga flera tillståndshavare att gemensamt kontrollera sina verksamheters miljöpåverkan.

I tillståndet kan verksamhetsutövaren åläggas att för godkännande förelägga tillståndsmyndigheten eller en av denna förordnad myndighet en kontrollplan för en närmare organisering av den i 1 mom. avsedda kontrollen i så god tid att kontrollen kan inledas samtidigt som verksamheten inleds eller vid någon annan tidpunkt som är ändamålsenlig med tanke på verksamhetens miljöpåverkan. Kontrollvillkoren och den godkända kontrollplanen kan vid behov ändras trots att tillståndet är i kraft. (14.6.2002/506)

I sådana fall som avses i 3 och 4 mom. skall beslut fattas med iakttagande av förvaltningslagen, om inte beslutet fattas i samband med att tillståndet beviljas eller ändras. Beslutet kan ändras på tjänstens vägnar eller på yrkande av tillståndshavaren, tillsynsmyndigheten, en myndighet som bevakar allmänt intresse, kommunen eller en part som orsakas olägenhet. Beslutet meddelas efter anslag och om beslutet skall informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut. (21.4.2005/252)

Rättelse i beslut enligt 4 mom. av en av tillståndsmyndigheten förordnad myndighet kan sökas skriftligen hos tillståndsmyndigheten inom 30 dagar efter anslaget. Ändring i tillståndsmyndighetens beslut med anledning av rättelseyrkande söks så som anges i 96 §. (21.4.2005/252)

47 §

Villkor om utsläpp i avlopp

Om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, skall miljötillståndet vid behov förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet, enligt vad som närmare bestäms genom förordning.

48 §

Föreskrift om att bädd skall betraktas som avlopp

Om avledande av avloppsvatten till en bädd som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen förorenar denna, skall i tillståndet samtidigt föreskrivas om bädden helt eller delvis skall betraktas som ett avlopp enligt 10 kap. 2 § vattenlagen.

49 §

Villkor om utloppsledning

Tillståndet skall vid behov, i enlighet med vattenlagen, förenas med villkor om byggande av en utloppsledning och om den nyttjanderätt som behövs för ändamålet. På ersättning för skada, olägenhet och annan förlust av förmån tillämpas 11 kap. vattenlagen. På nyttjanderätten tillämpas 12 kap. och 21 kap. 8 § vattenlagen.

50 §

Inverkan av vissa planer och program

Verksamheten får inte strida mot sådana för verksamhetsutövaren bindande förpliktelser som följer av riksomfattande planer och program som avses i 26 § 1 mom. I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig återvinnings- och behandlingsplats för avfall skall beaktas de avfallsplaner som avses i 40 § avfallslagen. I tillståndet skall dessutom i tillräcklig utsträckning beaktas sådana andra planer som har godkänts med stöd av 26 § 1 mom.

I tillståndet skall vid bedömning av betydande förorening enligt 42 § 1 mom. 2 punkten beaktas vad som har sagts om de omständigheter som berör vattnens status och vattenanvändningen inom projektets influensområde i den förvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårdsförvaltningen. (30.12.2004/1300)

51 § (21.4.2005/252)

Förhållandet mellan tillståndsvillkor och minimikrav i en förordning

Ett tillståndsvillkor kan vara strängare än ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning av statsrådet som har utfärdats med stöd av denna lag eller avfallslagen

- 1) för att förutsättningarna för beviljande av tillstånd skall uppfyllas,
- 2) för tillgodoseende av ett miljökvalitetskrav i en förordning,
- 3) för att skydda vatten, eller
- 4) för att tillämpa den bästa tillgängliga tekniken, om så föreskrivs i en förordning av statsrådet om genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter.

8 kap.

Tillståndsbeslut

52 §

Tillståndsbeslutets innehåll

Miljötillstånd beviljas, beroende på sakens natur, tills vidare eller för viss tid.

Av tillståndsbeslutet skall framgå grunderna för avgörandet samt beslutsmotiven. I beslutet skall tas ställning till sådana specificerade yrkanden som har framställts i utlåtanden och anmärkningar.

Om lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på ett projekt, skall det framgå av tillståndsbeslutet hur bedömningen har beaktats vid tillståndsprövningen. Av tillståndsbeslutet skall dessutom framgå hur förvaltningsplanerna enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen har beaktats. (30.12.2004/1300)

Närmare bestämmelser om tillståndsbeslutets innehåll utfärdas genom förordning.

53 § (21.4.2005/252)

Hur ett tillståndsbeslut ges

Ett beslut som gäller ett tillstånd meddelas efter anslag, och beslutet anses ha kommit dem som har rätt att överklaga till kännedom när det meddelades.

Information om meddelande av ett beslut enligt 1 mom. skall ges på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet före den dag beslutet meddelas. Informationen skall innehålla uppgift om myndigheten, ärendets natur, den dag då beslutet meddelas och besvärstiden. Informationsmeddelandet skall vara uppsatt på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet under minst den tid inom vilken beslutet kan överklagas genom besvär. Beslutet skall vara tillgängligt den dag det enligt informationsmeddelandet meddelas.

54 §

Information om tillståndsbeslut

Beslutet skall tillställas sökanden och dem som uttryckligen har bett att få beslutet samt tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet. De som har framställt anmärkning i ärendet eller särskilt har bett om att bli underrättade samt de som enligt 38 § 2 mom. har delgivits tillståndsansökan genom särskild delgivning skall dessutom underrättas om att beslutet ges. Om en anmärkning har undertecknats av flera kan endast den första undertecknaren tillställas beslutet eller underrättas om att beslutet ges.

Uppgift om beslutet skall utan dröjsmål offentliggöras i den kommun där verksamheten skall placeras och i andra kommuner där verksamhetens effekter kan uppträda. Uppgift om beslutet skall dessutom publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller publicering annars är uppenbart onödig.

9 kap.

Tillståndets giltighet

55 §

Tillståndets giltighet och justering

Ett för viss tid beviljat tillstånd upphör att gälla vid utgången av den utsatta tiden, om inte något annat anges i tillståndsbeslutet.

I ett tillstånd som gäller tills vidare skall föreskrivas när en ansökan om justering av tillståndsvillkoren senast skall göras och vilka utredningar som då skall läggas fram, om inte en sådan föreskrift skall anses vara uppenbart onödig. Tillståndsvillkoren skall dock justeras regelbundet om tillståndet gäller tillståndspliktig verksamhet enligt rådets direktiv (96/61/EG) om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar. Vid prövningen av villkor om justering eller av tidsbegränsning av tillstånd skall förvaltningsplanerna och åtgärdsprogrammen enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen beaktas. Av särskilda skäl kan en föreskrift om justering av tillståndsvillkoren tas in också i ett tillstånd som beviljas för viss

tid. Den myndighet som har beviljat tillståndet skall i tillämpliga delar behandla ärendet som en tillståndsansökan. (30.12.2004/1300)

I tillståndet kan av särskilda skäl bestämmas att tillståndsmyndigheten med stöd av sådan utredning som avses i 43 § 1 mom. 5 punkten kan precisera tillståndsvillkoren eller komplettera tillståndet.

56 §

Iakttagandet av förordningar

Om genom en förordning utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av denna lag eller avfallslagen eller sådana bestämmelser om tillståndets giltighet eller justering som avviker från tillståndet, skall förordningen iakttas utan hinder av tillståndet.

57 §

När tillstånd upphör att gälla

Den myndighet som har beviljat ett tillstånd kan besluta att detta upphör att gälla, om

- 1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller om verksamhetsutövaren meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avbrutits för gott,
- 2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid, eller om
- 3) ansökan om justering av tillståndsvillkoren inte har gjorts i enlighet med 55 § 2 mom.

Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan. Ärendet kan anhängiggöras av tillståndsmyndigheten på eget initiativ, av en tillsynsmyndighet, av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av någon som orsakas olägenhet.

58 §

Ändring av tillstånd

Den myndighet som har beviljat ett tillstånd skall på ansökan av tillståndshavaren, en tillsynsmyndighet, den myndighet som bevakar allmänt intresse eller den som orsakats olägenhet ändra tillståndet, om

- 1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,
- 2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,
- 3) utsläppen på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling kan minskas väsentligt mera utan oskäligen kostnader,

4) förhållandena efter att tillståndet beviljats har förändrats väsentligt, eller om

5) det påkallas av bestämmelser som utfärdats för uppfyllande av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 2 kap. 22 § 4 mom. och 22 b § vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 68 § har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan miljötillståndsverket samtidigt på tjänstens vägnar uppta ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling utan hinder av vad som annars gäller om ändring och justering av villkor.

Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

59 §

Återkallande av tillstånd

Den myndighet som har beviljat ett tillstånd kan på initiativ av en tillsynsmyndighet återkalla tillståndet, om

1) sökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligen har påverkat förutsättningarna för beviljandet av tillståndet,

2) tillståndsvillkoren trots tillsynsmyndighetens skriftliga anmärkning upprepade gånger har överträtts på ett sådant sätt att verksamheten medför risk för förorening av miljön, eller om

3) förutsättningarna för fortsatt verksamhet inte kan uppfyllas genom ändring av tillståndet i enlighet med 58 §.

Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

10 kap.

Anmälningsskyldighet och inskrivning i datasystemet

60 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren skall till den kommunala miljövårdsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om åtgärder eller händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakningar, såsom byggande eller offentliga tillställningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om ett projekt genomförs på flera kommuners område, skall anmälan göras till den regionala miljöcentral inom vars verksamhetsområde bullret eller skakningarna huvudsakligen framträder. (21.4.2005/252)

Anmälan behöver emellertid inte göras om verksamhet som förutsätter miljötillstånd, om verksamhet i anslutning till privata hushåll eller om försvarsmaktens verksamhet och inte heller om sådan tillfällig verksamhet för vilken kommunen med stöd av 19 § har utfärdat miljöskyddsföreskrifter och samtidigt bestämt att någon anmälningsskyldighet inte föreligger.

Anmälan skall göras i god tid innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds, likväl senast 30 dygn före denna tidpunkt, om inte en kortare tid bestäms i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna.

61 §

Verksamhet av försöksnatur

Sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 30 § 2 mom. förutsätter en skriftlig anmälan till den behöriga miljötillståndsmyndigheten senast 30 dygn innan verksamheten inleds.

62 § (21.4.2005/252)

Exceptionella situationer

Om det på grund av en olycka eller produktionsstörning, rivning av en konstruktion eller anläggning eller av någon annan därmed jämförbar orsak uppstår utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder särskilda avfallshanteringsåtgärder, skall den för verksamheten ansvarige eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om saken.

Om det av någon annan än i 1 mom. avsedd orsak som är oberoende av verksamheten eller av någon oförutsebar orsak uppkommer en oväntad situation som leder till att tillståndsvillkoren tillfälligt inte kan uppfyllas, skall verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om saken.

63 § (21.4.2005/252)

Hörande

En anhängig anmälan som avses i 60 och 61 § skall offentliggöras och parterna skall höras i enlighet med förvaltningslagen, om den anmälda verksamheten väsentligt kan påverka allmänt eller enskilt intresse. En anhängig anmälan som avses i 62 § skall offentliggöras och parterna skall höras på motsvarande sätt, om det finns särskilda skäl till detta.

64 § (21.4.2005/252)

Behandling av anmälningar

En myndighet skall med anledning av en anmälan meddela ett beslut som kan innehålla behövliga föreskrifter om hindrande av förorening av miljön till följd av verksamheten, kontroll av verksamheten, information till det berörda områdets invånare samt om fullgörande av skyldigheterna enligt avfallslagen i samband med anordnandet av verksamheten. Myndigheten kan förbjuda eller avbryta annan verksamhet än sådan som bedrivs med stöd av tillstånd, om det inte är möjligt att genom föreskrifterna i tillräcklig utsträckning minska de betydande olägenheter som orsakas allmänt eller enskilt intresse. Beslutet meddelas efter anslag, och om beslutet skall informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut.

Föreskrifter kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälningsskyldigheten har försumrats.

I de situationer som avses i 62 § kan tillsynsmyndigheten på de villkor som den bestämmer godkänna en nödvändig, kortvarig avvikelse från en skyldighet som grundar sig på denna lag eller avfallslagen. Avvikelsen får inte medföra olägenhet för hälsan eller betydande förorening av miljön eller risk för detta. Beslut om avvikelse fattas av den regionala miljöcentralen, om det faller inom den regionala miljöcentralens eller miljötillståndsverkets behörighet att behandla tillståndsärendet. Efter avvikelsen skall tillsynsmyndigheten vid behov inleda ärendet hos tillståndsmyndigheten så som i 58 § föreskrivs om ändring av tillståndsvillkoren.

64 a § (15.11.2002/944)

Exceptionella situationer i vissa förbränningsanläggningar

I fråga om förbränningsanläggningar eller gasturbiner vilkas bränsleeffekt är minst 50 megawatt skall verksamhetsutövaren omedelbart göra en anmälan till den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om utrustningen för rening av rökgaser fungerar dåligt eller havererar samt om störningar i tillgången på bränsle. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den regionala miljöcentralen kan med anledning av en anmälan meddela ett beslut som kan innehålla föreskrifter beträffande anläggningens verksamhet eller förbjuda eller avbryta verksamheten, om detta behövs för genomförande av skyldigheterna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar. Beslutet meddelas efter anslag, och om beslutet skall informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut. Närmare bestämmelser om utövandet av miljöcentralens här avsedda behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.
(21.4.2005/252)

65 §

Inskrivning i datasystemet

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas att annan verksamhet än sådan som är miljötillståndspliktig skall anmälas till den regionala miljöcentralen för inskrivning i det datasystem för miljöförvaltningsinformation som avses i 27 §, om

- 1) det är fråga om sådan verksamhet som avses i 30 § 1 mom.,
- 2) i verksamheten används sådana skadliga ämnen som anges genom förordning av statsrådet,
- 3) verksamheten kan medföra risk för förorening av miljön och det genom förordning av statsrådet har föreskrivits om en miniminivå för förebyggande av utsläpp från verksamheten eller en miniminivå för andra miljöskyddskrav.

(30.12.2004/1300)

Anmälan om hamn skall göras till datasystemet för miljövårdsinformation så som föreskrivs i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg. Anmälan skall omfatta en avfallshanteringsplan, som skall följas efter att hamnen har skrivits in i datasystemet för miljövårdsinformation. Uppgift om inskrivningen i datasystemet och om avfallshanteringsplanen skall sändas till kommunens miljövårdsmyndighet. (14.11.2003/934)

Den i datasystemet inskrivna verksamheten skall uppfylla de krav som ställs i förordning eller i den plan som avses i 26 §. Tillsynsmyndigheten skall tillställas de för uppföljningen av verksamheten nödvändiga uppgifterna. Genom förordning kan utfärdas närmare bestämmelser om uppföljning av verksamheten.

11 kap.

Ersättningar

66 §

Tillämpliga bestämmelser

När det gäller ersättning för miljöskador orsakade av verksamhet som avses i denna lag tillämpas lagen om ersättning för miljöskador (737/1994). På ersättningsärenden i samband med förorening av vattendrag tillämpas likväl dessutom detta kapitel.

Vad som i detta kapitel bestäms om vattendrag gäller i tillämpliga delar också vatten som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen.

67 §

Ersättningsbeslut i samband med tillståndsärenden

När tillståndsmyndigheten beviljar miljötillstånd skall den samtidigt, om inte något annat följer av 68 §, på tjänstens vägnar bestämma om ersättning för skador som verksamheten orsakar genom förorening av vattendrag. Härvid tillämpas inte 9 § lagen om ersättning för miljöskador. Ersättningen skall bestämmas med beaktande av vad som i 55 § bestäms om tillståndets tidsbundenhet och om möjligheten att justera villkoren i ett tillstånd som har beviljats tills vidare.

68 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som en verksamhet orsakar skulle innebära att avgörandet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan den regionala miljöcentralen eller miljötillståndsverket avgöra tillståndsärendet till den del detta gäller beviljandet av tillstånd och uppskjuta avgörandet av ärendet till en senare tidpunkt till den del det gäller ersättning för sådana i 67 § avsedda skador som orsakas av verksamheten. Om miljötillståndet beviljas av den regionala miljöcentralen, skall denna överföra en ersättningsfråga av det slag som avses ovan till miljötillståndsverket för avgörande. Ersättning för beviljande av sådan nyttjanderätt som avses i 49 § skall emellertid bestämmas i samband med tillståndet.

Den regionala miljöcentralen och miljötillståndsverket kan också bestämma att frågan om ersättning för de skador som orsakas av verksamheten till någon del skall avgöras senare, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning därtill. Den som erhåller tillstånd skall härvid åläggas att inhämta behövlig utredning och hos miljötillståndsverket ansöka om komplettering av ersättningsavgörandet.

69 §

Ställande av säkerhet i ersättningsärenden

I ett tillståndsbeslut som avses i 68 § skall andra sökande än staten, en kommun eller en samkommun åläggas att innan den i tillståndet angivna verksamheten inleds eller, om den redan har inletts, inom en av tillståndsmyndigheten bestämd tid ställa godtagbar säkerhet för att de av verksamheten orsakade skadorna blir ersatta. När det gäller ställande av säkerhet, justering av dess belopp och befriande av säkerheten gäller i tillämpliga delar 16 kap. 24 § 3 mom. vattenlagen.

70 §

Fullföljdsdomstolens avgörande i ersättningsärenden

Om fullföljdsdomstolen ändrar ett miljötillståndsbeslut så att det blir nödvändigt att ändra ett ersättningsavgörande, skall domstolen helt eller delvis överföra ersättningsfrågan till tillståndsmyndigheten för behandling, om domstolen inte själv kan ändra ersättningsavgörandet.

71 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillstånds- ärendet

Miljötillståndsverket kan i samband med ett tillståndsärende som gäller förorening av vattendrag behandla också ett yrkande som gäller ersättning för skada som har orsakats av den i ansökan avsedda verksamheten före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund därav fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, skall miljötillståndsverket behandla det som ett separat ärende. En annan tillståndsmyndighet kan överföra ett till denna framställt yrkande till miljötillståndsverket för avgörande.

72 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när tillståndet beviljades kan utan hinder av det tidigare avgörandet yrkas i en ansökan till miljötillståndsverket. Samtidigt kan behandlas ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd.

73 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten skall utan prövning avvisa ett genom ett käromål anhängiggjort skadeståndsyrkande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Allmän domstol avgör utan hinder av 71 och 72 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. Miljötillståndsverket skall avvisa ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet är baserat på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten skall underrätta den regionala miljöcentralen och miljötillståndsverket om att ett ersättningsärende som gäller förorening av vattendrag har blivit anhängigt.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av den regionala miljöcentralen eller miljötillståndsverket, om avgörandet av ärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

74 §

Behandling av ersättningsärenden hos tillståndsmyndigheterna

I fråga om ersättningsansökningar och behandling av sådana samt i fråga om beslut i ersättningsärenden gäller i tillämpliga delar vad som i 35–38, 53 och 54 § bestäms om behandling av tillståndsansökningar.

Det kan bestämmas att ersättningsfrågor som gäller förorening av vattendrag skall behandlas vid utredningsförfarande eller syneförrättning i enlighet med vattenlagen.

I fråga om ersättningsärenden gäller dessutom i tillämpliga delar 11 kap. 14–14 c § vattenlagen.

12 kap.

Sanering av mark och grundvatten

75 §

Skyldighet att sanera mark och grundvatten

Den som genom sin verksamhet har orsakat förorening av mark eller grundvatten är skyldig att sanera marken och grundvattnet och återställa marken och grundvattnet i ett sådant skick att olägenhet för hälsan eller olägenhet eller risk för miljön undanröjs.

Om det inte kan utredas vem som har förorenat marken eller om förorenaren inte anträffas eller inte kan förmås att uppfylla sin saneringsskyldighet och om föroreningen har skett med samtycke av områdets innehavare eller om denne har eller borde ha känt till områdets skick vid förvärvet, skall innehavaren sanera marken till den del som detta inte är uppenbart oskäligt. Områdets innehavare svarar under samma förutsättningar också för saneringen av förorenat grundvatten, om föroreningen är en följd av att marken har förorenats.

Till den del det förorenade områdets innehavare inte kan åläggas att sanera den förorenade marken skall kommunen utreda saneringsbehovet och sanera marken.

76 §

Anmälningsskyldighet

Om det i marken eller grundvattnet har kommit ut ämnen som kan orsaka förorening, skall den som förorsakat detta omedelbart underrätta en tillsynsmyndighet om saken.

77 §

Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet (21.4.2005/252)

Om mark eller grundvatten uppenbarligen har förorenats, kan den regionala miljöcentralen ålägga den som enligt 75 § svarar för saneringen att utreda det förorenade områdets storlek samt saneringsbehovet. När åläggandet meddelas skall i tillämpliga delar iaktas 13 kap.

Vid bedömning av behovet av sanering av mark och grundvatten som förorenats skall hänsyn tas till det förorenade områdets, dess omgivnings och grundvattnets nuvarande eller framtida användning samt den eventuella fara eller olägenhet för hälsan eller miljön som föroreningen medför. (21.4.2005/252)

78 §

Sanering av mark

Behandling av förorenade marksubstanser förutsätter miljötillstånd.

Sanering av mark på ett förorenat område eller avlägsnande av förorenade marksubstanser för bortforsling och behandling någon annanstans enligt 1 mom. kan emellertid inledas efter anmälan om saken till den regionala miljöcentralen, om

- 1) det förorenade områdets storlek och markens föroreningsgrad har utretts tillräckligt noggrant,
- 2) saneringen sker enligt allmänt använda godtagbara metoder, och om
- 3) verksamheten inte leder till annan förorening av miljön.

Den regionala miljöcentralen granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet kan förenas med behövliga föreskrifter om hur verksamheten skall ordnas och om tillsynen. Beslutet meddelas efter anslag, och om beslutet skall informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut. (21.4.2005/252)

Genom förordning utfärdas vid behov närmare bestämmelser om anmälan och det beslut som skall fattas med anledning av den.

79 §

Saneringsåläggande

Den regionala miljöcentralen skall meddela åläggande om sanering av mark eller grundvatten om den som enligt 75 § är ansvarig för saneringen inte gör något åt saken. Åläggandet skall i tillämpliga delar meddelas med iakttagande av 13 kap.

I det beslut som avses i 1 mom. kan myndigheten samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga skick eller för att minska eller undanröja olägenheter. Om saneringen förutsätter behandling av marksubstanser på det förorenade området, skall åläggandet meddelas i tillämpliga delar med iakttagande av bestämmelserna om miljötilstånd och bestämmelserna i 13 kap. (21.4.2005/252)

80 §

Delegering av beslutanderätt till kommunen

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den regionala miljöcentralen besluta att den kommunala miljövårdsmyndigheten skall vara behörig myndighet i sådana ärenden som gäller förorenad mark som avses i detta kapitel, med undantag av 75 § 3 mom. Beslutet kan ges för viss tid och det kan av särskilda skäl ändras. I beslutet får ändring inte sökas genom besvär.

Sådana i 1 mom. avsedda ärenden som anhängiggjorts hos den regionala miljöcentralen innan beslutet om delegering av beslutanderätt har fattats skall slutbehandlas vid den regionala miljöcentralen.

13 kap.

Tillsyn och förvaltningstvång

81 §

Anmälan om ändringar i verksamheten och byte av tillståndshavare

Den som har miljötilstånd skall utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om ett permanent eller långvarigt avbrott i verksamheten samt om ändringar som är väsentliga för tillsynen.

Om tillståndshavaren byts skall den nya tillståndshavaren anmäla att så skett.

82 §

Kontroll på annans område

Den regionala miljöcentralen kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på en annans område kontrollera en verksamhets miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om områdets ägare eller innehavare inte har gett sitt samtycke till detta.

En förutsättning för beviljande av kontrollrätt är att kontrollen inte medför nämnvärd olägenhet. Områdets ägare eller innehavare skall ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

83 §

Rätt att få upplysningar och göra inspektioner

En myndighet som avses i denna lag eller en av denna förordnad tjänsteman eller tjänsteinnehavare har rätt att i tillsynssyfte och för verkställigheten av denna lag

- 1) utan hinder av tystnadsplikten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet få behövliga upplysningar av myndigheter och verksamhetsutövare,
- 2) röra sig på annans område,
- 3) göra inspektioner och undersökningar, utföra mätningar och ta prover,
- 4) få tillträde till platser där verksamhet bedrivs,
- 5) kontrollera en verksamhets miljöpåverkan.

Sådan i 1 mom. avsedd rätt som inte är förenad med utövning av offentlig makt har också andra personer som myndigheten har förordnat.

I 1 mom. avsedda åtgärder får inte vidtas i hemfridskyddade utrymmen, om inte åtgärderna är nödvändiga för att skydda liv, hälsa, egendom eller miljön. Bestämmelser om inspektion av bostäder finns i hälsoskyddslagen.

84 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillståndsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten kan

- 1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat villkor eller åläggande att fortsätta eller upprepa överträdelsen,
- 2) ålägga den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat villkor eller åläggande att fullgöra sin skyldighet på något annat sätt,
- 3) ålägga den som har förfarit så som avses i 1 eller 2 punkten att återställa miljön i ursprungligt skick eller undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelsen,
- 4) ålägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att den orsakar förorening i strid med denna lag.

När det gäller tillståndspliktig verksamhet meddelas åläggandet av den enligt 31 § behöriga tillståndsmyndigheten eller av den myndighet som med stöd av 33 § beviljat tillstånd för verksamheten. I annat fall meddelas åläggandet av tillsynsmyndigheten. (21.4.2005/252)

Om åläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 39 § skall undergå gemensam behandling, meddelas åläggandet enligt bestämmelserna om

förvaltningsstuvång i 21 kap. vattenlagen. Om åläggandet gäller endast iakttagandet av en förpliktelse som avses i denna lag eller i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, skall det emellertid meddelas i enlighet med denna lag.

Ett åläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa 4 eller 6 §.

85 §

Föreskrifter för att hindra förorening

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan, i syfte att hindra förorening, med stöd av en inspektion meddela en enskild föreskrift som avser annan än tillståndspliktig verksamhet. Föreskriften skall vara skälig med hänsyn till verksamhetens natur och föroreningens betydelse.

86 §

Avbrytande av verksamhet

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar olägenhet för hälsan eller i betydande utsträckning annan direkt förorening av miljön, kan tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten om olägenheten inte annars kan undanröjas eller minskas i tillräcklig utsträckning. Verksamhetsutövaren skall i mån av möjlighet höras innan verksamheten avbryts.

Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten skall upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytandet skall fattas utan dröjsmål. Myndigheten skall dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

87 § (29.6.2001/586)

Beslut om förbud eller åläggande som gäller ämnen, preparat, produkter, anläggningar och maskiner

Om det har skett en överträdelse av en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 13 § 1 mom. 2 punkten eller 15 §, kan miljöministeriet

- 1) förbjuda tillverkaren, importören eller någon annan som släpper ut varan i fråga på marknaden eller den som utför underhåll på en anläggning eller hanterar ett ämne att fortsätta sin verksamhet,
- 2) förbjuda mot bestämmelserna stridande användning, tillverkning, saluföring, försäljning eller annan överlåtelse av ett ämne, ett preparat, en produkt, en anläggning eller en maskin,
- 3) ålägga den som har handlat i strid med förordningen att se till att ämnet, preparatet, produkten, anläggningen eller maskinen fås att stämma överens med bestämmelserna eller att annars fullgöra sin skyldighet,
- 4) ålägga den som har handlat i strid med förordningen att överlämna ämnet, preparatet, produkten, anläggningen eller maskinen eller en del därav för att på behörigt sätt behandlas som avfall.

Om ett ämne, ett preparat, en produkt, en anläggning eller en maskin som avses i 1 mom. har släppts ut på marknaden, kan ministeriet ålägga den som handlat i strid med förordningen att återkalla dem från marknaden och vidta åtgärder som avses i 1 mom.

Finlands miljöcentral beslutar om förbud eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller iakttagande av en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel samt iakttagande av ett beslut om undantagslov enligt 17 a §. Finlands miljöcentral beslutar även om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller iakttagande av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet och en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 a § 3 mom. samt i övrigt uppfyllande av förpliktelseerna enligt 108 a §. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna meddelas eller åläggande att fullgöra underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom. (14.10.2005/814)

88 §

Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande

Myndigheten skall, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett förbud, en föreskrift, ett villkor eller ett åläggande som har meddelats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller om att verksamheten avbryts.

Om inte något annat följer av denna lag skall i ett ärende som gäller vite eller hot om tvångsutförande eller avbrytande i övrigt tillämpas viteslagen (1113/1990).

89 §

Interimistiska ålägganden av en tjänsteinnehavare

I brådskande fall kan ålägganden som avses i 84 § meddelas eller beslut som avses i 86 § fattas av en tjänsteinnehavare som förordnats av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Ärendet skall emellertid utan dröjsmål föras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för avgörande.

90 §

Skyldigheter efter avslutad verksamhet

Efter att en tillståndspliktig verksamhet har avslutats svarar den som bedrivit verksamheten fortfarande för de åtgärder som enligt tillståndsvillkoren skall vidtas för hindrande av förorening samt för utredning och kontroll av verksamhetens konsekvenser.

Om verksamhetsutövaren inte längre existerar eller inte kan anträffas och det för övervakningen av den avslutade verksamhetens miljökonsekvenser är nödvändigt att kontrollera miljön, skall innehavaren av det område där verksamheten har bedrivits svara för kontrollen.

Om tillståndet inte innehåller tillräckliga villkor om åtgärder som behövs för avslutande av verksamheten, skall tillståndsmyndigheten meddela föreskrifter om saken. Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan. Föreskrifter om kontroll skall meddelas med iakttagande av 46 § i tillämpliga delar.

91 §

Hörande

Innan en myndighet meddelar ett åläggande eller en föreskrift som avses i detta kapitel skall den ge den som åläggandet eller föreskriften avser tillfälle att bli hörd i enlighet med lagen om förvaltningsförfarande. Vid behov skall också andra parter, tillsynsmyndigheter och myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

92 §

Rätt att anhängiggöra ärenden

Om ett ärende som avses i 77, 79 och 84–86 § inte har anhängiggjorts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen anhängiggöras av

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad eller av en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den regionala miljöcentralen samt av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Den regionala miljöcentralen kan inleda ett ärende som gäller utfärdande av en miljöskydds-föreskrift som avses i 19 § 2 mom. 7 punkten, om kommunen inte har meddelat någon föreskrift om detta och om en sådan föreskrift har ansetts utgöra ett viktigt styrmedel med tanke på vattenstatusen i förvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen. (30.12.2004/1300)

93 §

Handräckning

Polisen är skyldig att ge handräckning när det gäller iakttagandet av denna lag samt bestämmelser, ålägganden, villkor och föreskrifter som har meddelats med stöd av den. Samma skyldighet har tull- och gränsbevakningsmyndigheterna, var och en inom sitt behörighetsområde.

94 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten skall anmäla gärningar och försummelser som avses i 116 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med hänsyn till omständigheterna skall anses vara ringa och allmänt intresse inte anses kräva att åtal väcks.

Den regionala miljöcentralen är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

95 § (21.4.2005/252)

Anordnande av tillsyn

För anordnande av tillsyn enligt denna lag skall den regionala miljöcentralen göra upp en tillsynsplan. Bestämmelser om innehållet i planen utfärdas vid behov genom förordning av miljöministeriet.

Vid behov kan genom förordning av miljöministeriet utfärdas närmare bestämmelser om utförande av de inspektioner som förutsätts i denna lag och om anordnande av tillsyn. Genom en förordning av statsrådet som annars utfärdas med stöd av denna lag kan dessutom bestämmas om åtgärder i anslutning till tillsynen i syfte att säkerställa effektiv tillsyn.

Miljöministeriet kan ge tillsynsmyndigheterna närmare allmänna anvisningar om tillsynen över att denna lag iakttas.

14 kap.

Sökande av ändring och verkställande av beslut

96 §

Sökande av ändring

I ett beslut som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Vasa förvaltningsdomstol så som anges i förvaltningsprocesslagen. Besvärsskriften med bilagor avseende ett miljötillståndsbeslut skall tillställas den myndighet som har fattat beslutet. Myndigheten skall underrätta Vasa förvaltningsdomstol om ett miljötillståndsbeslut och besvären omedelbart efter det att besvärstiden har gått ut.
(21.4.2005/252)

Besvär över statsrådets och miljöministeriets beslut anförs hos högsta förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen. Besvär över Finlands miljöcentralens beslut med stöd av 17 a § anförs hos Vasa förvaltningsdomstol så som anges i förvaltningsprocesslagen.
(14.10.2005/814)

Besvär får inte anföras över ett åläggande eller beslut som med stöd av 89 § har meddelats av en kommunal tjänsteinnehavare. Beslut enligt 33, 68 och 70 § om överföring av ärenden till en annan myndighet eller avgöranden om separat behandling av ersättningsyrkanden enligt 71

§ får inte överklagas genom särskilda besvär. Besvär över den behandlingsavgift som tas ut enligt 105 § anförs i samma ordning som besvär över huvudsaken.

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och avgiftstaxan som gäller behandling av miljötillståndsansökningar söks ändring genom besvär så som anges i kommunallagen (365/1995). Den regionala miljöcentralen har därtill rätt att söka ändring i beslut som kommunen har fattat på grundval av anhängiggörande enligt 92 § 2 mom. (30.12.2004/1300)

I Vasa förvaltningsdomstols beslut söks ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

97 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den regionala miljöcentralen samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset anföra besvär över beslut varmed Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

97 a § (21.4.2005/252)

Sökande av ändring i vissa fall

Besvär över myndighetsbeslut om typgodkännande anförs i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Den vars rätt eller fördel saken kan beröra får söka rättelse i ett beslut av ett besiktningsorgan eller en annan motsvarande inrättning som avses i 24 § 3 mom. hos den som fattat beslutet inom 14 dagar från delfäendet. Anvisning om rättelseyrkande skall fogas till beslutet. I ett beslut genom vilket ett rättelseyrkande har avslagits får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen.

98 § (21.4.2005/252)

Hörande med anledning av besvär

Den myndighet som har meddelat ett miljötillståndsbeslut skall offentliggöra besvären över beslutet genom att under minst 14 dagar kungöra dem på sin anslagstavla och på de berörda kommunernas anslagstavlor. Besvärshandlingarna skall hållas framlagda i de berörda kommunerna under kungörelsetiden. Myndigheten skall dessutom ge den som ansöker om tillstånd och de parter som saken speciellt berör samt de myndigheter som bevakar allmänt intresse möjlighet att avge bemötande med anledning av besvären, om detta inte är uppenbart onödigt. Information om att besvär anförts skall för avgivande av bemötande ges så som anges i förvaltningslagen. Samtidigt skall myndigheten meddela var besvärshandlingarna är framlagda samt vart bemötandena kan lämnas inom den tid som satts ut för avgivande av bemötande.

Den myndighet som har fattat beslutet skall utan dröjsmål men dock senast inom 30 dagar från utgången av den tid som satts ut för avgivande av bemötande tillstålla Vasa förvaltningsdomstol besvärshandlingarna, bemötandena, övriga beslutshandlingar samt vid behov sitt utlåtande i ärendet.

99 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen bestäms om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Vasa förvaltningsdomstols beslut om miljötillstånd skall ges efter anslag och det skall då anses ha kommit till en parts kännedom den dag det har givits. Ett meddelande om beslutet skall dessutom utan dröjsmål sättas upp på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Vasa förvaltningsdomstols beslut skall tillställas ändringssökanden och en kopia av beslutet skall tillställas de parter som har bett om en sådan samt i ärenden som gäller tillstånd verksamhetsutövaren, om vederbörande inte har sökt ändring. En kopia av beslutet skall dessutom tillställas miljötillståndsverket, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

En förvaltningsdomstols beslut i ett ärende som gäller förvaltningstvång enligt denna lag skall delges som bevislig delgivning så som anges i förvaltningslagen. (21.4.2005/252)

100 §

Besluts verkställbarhet

Verksamheten får inte inledas eller ändras förrän tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft. Besvär som gäller ersättningar hindrar inte att verksamheten inleds.

I fråga om verkställighet av en tillståndsmyndighets lagakraftvunna beslut till den del det är fråga om ersättningar som har bestämts med stöd av 11 kap. eller nyttjanderätt som har beviljats med stöd av 49 § och ersättning för den gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om verkställighet av en lagakraftvunnen dom.

101 § (21.4.2005/252)

Verkställande av beslut trots att ändring har sökts

Tillståndsmyndigheten kan av grundad anledning och under förutsättning att verkställigheten inte gör ändringssökandet onödigt, på begäran av den som ansöker om tillstånd i tillståndsbeslutet föreskriva att verksamheten trots att ändring har sökts får inledas med iakttagande av tillståndsbeslutet, om sökanden för det fall att tillståndsbeslutet upphävs eller ett tillståndsvillkor ändras ställer godtagbar säkerhet för att miljön återställs i ursprungligt skick. Kravet på ställande av säkerhet gäller inte staten och dess inrättningar och inte heller kommuner och samkommuner. Tillståndsmyndigheten kan vid behov inskränka verkställigheten av tillståndsbeslutet samt bestämma tidpunkten för när verkställigheten kan inledas.

Den rätt som avses i 1 mom. kan beviljas på samma villkor på särskild ansökan som lämnats in senast 14 dagar efter besvärstidens utgång. Tillsynsmyndigheterna och de som sökt ändring i ett tillståndsbeslut skall höras om ansökan. Därefter skall ett beslut fattas utan dröjsmål. Ändring i beslutet söks hos Vasa förvaltningsdomstol så som anges i förvaltningsprocesslagen. Ett beslut genom vilket beviljats den rätt som avses i 1 mom. skall utan dröjsmål tillställas Vasa förvaltningsdomstol samt dem som sökt ändring.

En myndighet kan föreskriva att bestämmelser, föreskrifter, ålägganden och beslut som avses i 46, 64, 64 a, 78, 79, 82 och 84–87 § skall iakttas trots att ändring har sökts.

101 a § (21.4.2005/252)

Behandling av verkställighetsärenden i fullföljdsdomstolen

Fullföljdsdomstolen kan på grundval av besvär upphäva en föreskrift som avses i 101 § eller ändra den eller också annars förbjuda att ett tillståndsbeslut verkställs. Besvär över en förvaltningsdomstols beslut i ett ärende som gäller verkställigheten av ett tillståndsärende får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen endast i samband med besvär över huvudsaken.

Den som anfört besvär över ett miljötillståndsbeslut kan i förvaltningsdomstolen yrka att ett avgörande som avses i 101 § 2 mom. skall upphävas eller ändras utan att det överklagas genom särskilda besvär. I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt 1 mom. i denna paragraf.

Vad som i 6 kap. i förvaltningsprocesslagen bestäms om verkställighet av beslut som inte har vunnit laga kraft skall inte tillämpas på ändringssökande enligt denna lag så att verksamheten kan inledas utan ett lagakraftvunnet tillstånd eller en föreskrift som avses i 101 §. Om det i ett tillståndsärende är fråga om att fortsätta en befintlig verksamhet, kan Vasa förvaltningsdomstol i sitt beslut bestämma att beslutet trots att det överklagats skall iakttas helt eller delvis, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

15 kap.

Särskilda bestämmelser

102 §

Säkerställande av luftkvaliteten

Kommunen skall med de medel som står till buds upprätthålla beredskap för att inom kommunens område hindra eventuell överskridning av de gränsvärden för luftkvaliteten som grundar sig på en förordning av statsrådet. Då gränsvärdena överskrids skall befolkningen informeras och varnas. I statsrådets förordning om luftkvaliteten intas bestämmelser om när sådan beredskap är nödvändig samt närmare bestämmelser om innehållet i informationen och varningarna.

Om ett på statsrådets förordning baserat gränsvärde för luftkvaliteten överskrids, skall kommunen vidta behövliga åtgärder eller meddela föreskrifter om trafikbegränsningar och minskning av utsläpp. Särskilda bestämmelser utfärdas om minskning av utsläpp från tillståndspliktiga verksamheter samt om förebyggande av betydande oförutsedda luftföroreningar.

Kommunen skall informera allmänheten om beredningen av planer eller program som utarbetas för att säkerställa luftkvaliteten och i tillräckligt god tid ge allmänheten tillfälle att framföra sina åsikter om utkastet till plan eller program. Tillfälle ges genom att ärendet kungörs på kommunens anslagstavla eller i en tidning med allmän spridning på orten samt därtill elektroniskt. Information om en godkänd plan eller ett godkänt program jämte motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade skall ges på samma sätt som i fråga om utkastet till plan eller program. (14.10.2005/814)

103 §

Allmän skyldighet att rena avloppsvatten

Har en fastighet där det bedrivs verksamhet som inte är tillståndspliktig enligt denna lag inte anslutits till ett allmänt avlopp, skall avloppsvattnet avledas och behandlas så att det inte uppstår risk för förorening av miljön.

Avloppsvatten från vattenklosetter samt annat hushållsavloppsvatten skall, innan det leds i marken, ett vattendrag eller en bädd eller bassäng som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen, behandlas med metoder som är minst lika effektiva som sådan rening som avses i en förordning som har utfärdats med stöd av 18 §. Annat avloppsvatten än avloppsvatten från vattenklosetter får orenat släppas ut i marken om mängden är liten och avloppsvattnet i fråga inte medför risk för förorening av miljön.

104 §

Skyldighet att upplysa om ett förorenat område

Den som överlåter eller arrenderar ut ett markområde skall ge den nya ägaren eller innehavaren tillgänglig information om den verksamhet som har bedrivits på området samt om avfall eller ämnen som kan ge upphov till förorening av marken eller grundvattnet.

105 §

Behandlingsavgifter

För behandling av i denna lag avsedda tillstånd, anmälningar och andra ärenden får en statlig myndighet ta ut avgifter som fastställs enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och miljöministeriets förordning med stöd av den. Grunden för de avgifter som en kommun tar ut skall i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten. Om avgiftsgrunderna föreskrivs närmare i en av kommunen godkänd taxa.

Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakats olägenhet. För behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på yrkande av någon annan får avgift tas ut, om det skall anses uppenbart att det har anhängiggjorts utan grund.

106 §

Hörande av vittnen

Miljötillståndsverket kan, om det av särskilda skäl är nödvändigt, höra vittnen på ed och parter under sanningsförsäkran. Parterna skall ges tillfälle att vara närvarande då ett vittne eller en part hörs, varvid de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. I fråga om vittnesarvode gäller vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

107 §

Ersättning för kostnader i ersättningsärenden

När det gäller ersättning för parternas kostnader i ett ersättningsärende tillämpas vad som i förvaltningsprocesslagen bestäms om ersättning för rättegångskostnader.

Om en part har beviljats allmän rättshjälp enligt lagen om allmän rättshjälp (104/1998), skall den myndighet som beslutar i ersättningsärendet samtidigt i enlighet med 24 § i den nämnda lagen besluta om parterna skall åläggas att ersätta staten för dess kostnader i saken samt rättshjälpstagaren för de kostnader denne betalt och för självriskandelen.

108 §

Kvalitetssäkring av mätningar och undersökningar

De mätningar, test, utredningar och undersökningar som verkställigheten av denna lag förutsätter skall utföras på ett kompetent och tillförlitligt sätt och med ändamålsenliga metoder.

Miljöministeriet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

- 1) de mätnings- och testmetoder, standarder och beräkningsmodeller som skall användas vid tillämpningen av denna lag och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den,
- 2) kvalitetssäkring av mätningar, test, utredningar och undersökningar samt om tillsynen över forskningsanstalter.

108 a § (29.6.2001/586)

Särskilda bestämmelser för att förebygga utsläpp av ämnen som bryter ned ozonskiktet

Den som utför underhåll på anläggningar som innehåller kylmedier eller lösningsmedel enligt Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller på släcknings- och brandbekämpningsanläggningar med sådant innehåll, den som hanterar ämnen som används i dem eller den som sköter avfallshantering skall ha tillräcklig behörighet när det gäller att förebygga utsläpp av de ämnen som används i anläggningen.

En verksamhetsutövare som bedriver underhållsverksamhet eller hantering av ämnen skall utse en ansvarig som skall vara i huvudsaklig anställning hos den ifrågavarande verksamhetsutövaren. Verksamhetsutövaren skall dessutom ha sådana anläggningar och redskap som förutsätts för tillbörlig underhållsverksamhet. Verksamhetsutövaren skall för övervakningen göra en anmälan till säkerhetsteknikcentralen om vilken behörighet den ansvarige har samt om verksamhetens karaktär och om arbetsredskapen.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om

- 1) behörighetskrav för ovan avsedda ansvariga i fråga om utbildning och erfarenhet samt om behörighetskrav för de arbetstagare som utför underhåll,
- 2) innehållet i den i 2 mom. avsedda anmälan och om anmälningsförfarandet,
- 3) anläggningar och redskap som behövs inom underhållsverksamheten och avfallshanteringen,
- 4) övervakningen av de anläggningar och den underhållsverksamhet som avses i denna paragraf.

Vad som bestäms i denna paragraf tillämpas även på underhåll och avfallshantering i fråga om anläggningar som innehåller andra fluorkolväten än sådana som bryter ned ozonskiktet. Genom förordning kan dessutom föreskrivas om skyldighet att ta till vara fluorkolväten.

108 b § (17.2.2006/137)

Särskilda bestämmelser om långlivade organiska föroreningar

Vid behandling av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag skall bestämmelserna i artiklarna 6.3 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG iakttas.

Miljötillståndsmyndigheterna enligt denna lag är behöriga myndigheter enligt artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. I fråga om tillsyn över artikel 7 tillämpas vad som föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

109 §

Tystnadsplikt

På tystnadsplikten för den som utför uppgifter som avses i denna lag tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Verksamhetsrelaterade utsläpps- och kontrolluppgifter samt miljö kvalitetsuppgifter är emellertid inte sekretessbelagda.

Utan hinder av tystnadsplikten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får den som vid utförandet av uppgifter enligt denna lag har tagit del av uppgifter om enskildas eller sammanslutningars affärseller yrkeshemligheter eller ekonomiska ställning eller enskildas personliga förhållanden lämna ut uppgifterna

- 1) till statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppgifter som avses i denna lag,
- 2) till åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredning av brott,
- 3) om ett för Finland bindande internationellt fördrag förutsätter det.

110 §

Gränsöverskridande konsekvenser

Miljökonsekvenser som i denna lag avsedd verksamhet har i en annan stat skall vid tillämpningen av denna lag beaktas som motsvarande konsekvenser i Finland, om inte något annat följer av en överenskommelse med staten i fråga. I fråga om förorenande effekter på en annan stats territorialvatten eller ekonomiska zon tillämpas 9 §.

Om tillstånd för en verksamhet skall sökas hos en tillståndsmyndighet som avses i den gränsälvöverenskommelse som nämns i 2 § 2 mom., behövs miljö tillstånd inte enbart med stöd av 28 § 2 mom. 1 eller 2 punkten. I miljö tillståndsbeslutet skall beaktas vad den tillståndsmyndighet som avses i gränsälvöverenskommelsen har beslutat.

110 a § (15.11.2002/944)

Statsrådets beslut om miljöskydds krav inom en viss bransch samt förhållandet mellan beslutet och miljö tillstånd

Statsrådet kan för genomförande av miljöskydds kraven i rådets direktiv 1999/13/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar besluta om en gemensam skyldighet för vissa verksamhetsutövare att minska utsläppen och om hur denna skyldighet i detalj skall gälla var och en av verksamhetsutövarna i en viss bransch samt om ändring av dessa skyldigheter vid behov.

Om statsrådet inte har fattat ett sådant beslut som avses i 1 mom., grundar sig verksamhetsutövarnas skyldigheter att minska utsläppen på statsrådets förordning om genomförande av direktivet.

Om statsrådets beslut avviker från ett miljötillstånd som beviljats med stöd av denna lag, skall statsrådets beslut iakttas. Ett tillståndsvillkor kan vara strängare än statsrådets beslut, om det är nödvändigt för att förutsättningarna för beviljande av tillstånd skall uppfyllas eller för tillgodoseende av miljö kvalitetskrav i en förordning av statsrådet.

Statsrådets beslut skall delges så som anges i förvaltningslagen. (21.4.2005/252)

110 b § (15.11.2002/944)

Beredningen av statsrådets beslut

Ett organ eller en instans som representerar verksamhetsutövarna kan ge ett förslag till ett sådant statsrådsbeslut som avses i 110 a § eller till en ändring av ett sådant beslut. Det skriftliga förslaget skall lämnas in till miljöministeriet.

Under beredningen av statsrådsbeslutet skall de vilkas rätt eller fördel saken berör ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande skall begäras av den kommun där verksamheten är placerad och av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande regionala miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning av statsrådet. Dessutom skall sådana registrerade föreningar eller stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda under beredningen av beslutet.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om tidsfrister som skall tillämpas vid beredningen av det statsrådsbeslut som avses i 110 a §, om de uppgifter som skall framgå av beslutet och om tillsynen över verkställigheten av beslutet.

111 §

Beslut om gemensamt genomförande

Miljöministeriet kan på ansökan för en viss verksamhet bevilja undantag från utsläppsbestämmelserna i en förordning som statsrådet har utfärdat med stöd av 11 §, om verksamhetsutövaren annanstans i Finland eller i en annan stat vidtar miljöskyddsåtgärder som totalt sett leder till väsentligt minskade utsläpp eller miljökonsekvenser (*gemensamt genomförande*).

Gemensamt genomförande

- 1) får inte strida mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland,
- 2) skall vara ändamålsenligt med beaktande av de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att genomföra miljöskyddsåtgärder, samt
- 3) förutsätter att utsläpp och miljöskyddsåtgärder samt dessas verkningar kan följas på ett tillförlitligt sätt.

Om en verksamhet har skadliga regionala miljökonsekvenser är en förutsättning för gemensamt genomförande dessutom att arrangemanget leder till en minskning av utsläpp som påverkar finskt territorium.

Ministeriets beslut kan förenas med behövliga villkor. Beslutet åsidosätter inte de krav som enligt denna lag eller annars med stöd av den ställs på verksamheten.

112 §

Hörande samt information om gemensamt genomförande

Innan ett beslut som avses i 111 § fattas skall om ansökan begäras utlåtanden av den kommun där verksamheten är placerad samt av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande regionala miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning. Dessutom skall registrerade föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan.

En kungörelse om ansökan skall införas i den officiella tidningen. Dessutom skall det informeras om ansökan enligt bestämmelserna i kommunallagen i den kommun där verksamheten är placerad samt i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Ministeriets beslut skall delges så som anges i förvaltningslagen. (21.4.2005/252)

113 §

Ändring och återkallande av beslut om gemensamt genomförande

Ett beslut om gemensamt genomförande kan ändras eller återkallas, om

- 1) förhållandena efter att beslutet fattades har förändrats så att det inte längre finns förutsättningar för gemensamt genomförande,
- 2) det visar sig att utsläppen inte väsentligt minskar till följd av det gemensamma genomförandet eller att det gemensamma genomförandet annars har väsentligt mera skadliga miljökonsekvenser än vad som bedömts, eller om
- 3) det är nödvändigt att ändra eller återkalla beslutet för att iaktta bestämmelser som har utfärdats för uppfyllande av Finlands internationella förpliktelser.

Innan beslutet fattas skall miljöministeriet ge en verksamhetsutövare som avses i 111 § tillfälle att bli hörd.

114 §

Ändring av tillståndsplikt

Om det efter att denna lag har trätt i kraft utfärdas bestämmelser som innebär att en sådan verksamhet blir tillståndspliktig som har inletts eller för vars inledande väsentliga åtgärder har vidtagits innan tillståndsplikten trätt i kraft, skall samtidigt föreskrivas om den tid som skall reserveras för sökande av tillstånd. För sökande av tillstånd skall reserveras minst ett år. Verksamheten kan emellertid fortsättas tills tillståndsärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet avgörande.

115 §

Förlängning av tidsfrist

Om det av orsaker som inte är beroende av tillståndshavaren är förenat med avsevärda svårigheter för denna att inom den utsatta tiden iaktta ett villkor i ett miljötillstånd och om en senareläggning av iakttagandet inte medför risk för betydande förorening av miljön, kan tillståndsmyndigheten på ansökan förlänga tidsfristen med högst tre år. Tillståndet skall justeras på behövligt sätt med anledning av förlängningen. Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

Med stöd av denna paragraf får tidsfristen inte förlängas, om förlängningen strider mot denna lag, avfallslagen eller en med stöd av dessa utfärdad förordning eller mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

116 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som har begåtts i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller villkor, ålägganden eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den ingår i 48 kap. 1–4 § strafflagen (39/1889).

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) försummar att göra en anmälan enligt denna lag,

2) åsidosätter en skyldighet som grundar sig på ett villkor, ett åläggande eller en föreskrift som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag eller handlar i strid med en till myndigheten inlämnad anmälan,

3) åsidosätter sin skyldighet som följer av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, eller handlar i strid med 108 a § eller en förordning som utfärdats med stöd av den,

4) åsidosätter sin skyldighet som följer av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG,

5) bryter mot ett förbud som avses i 7–9 § eller mot en förordning som har utfärdats med stöd av 2 kap., åsidosätter en skyldighet som följer av 75, 76, 90, 103 eller 104 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som ministeriet meddelat med stöd av 111 §,

skall, om strängare straff för gärningen inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

(17.2.2006/137)

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 109 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen, om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

För överträdelse av förbud mot tomgångskörning med motordrivet fordon kan parkeringsbot föreläggas enligt vad som bestäms i lagen om parkeringsbot (248/1970). (11.12.2002/1100)

117 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning. Miljöministeriet kan dessutom utfärda allmänna anvisningar om verkställigheten av denna lag.

16 kap.

Ikraftträdande

118 §

Ikraftträdande

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

RP 84/1999, MiUB 4/1999, LaUU 15/1999, GrUU 11/1999, JsUU 18/1999, RSv 100/1999, Rådets direktiv: 96/61/EG; EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26; 76/464/EEG, EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23; 80/68/EEG, EGT nr L 20, 26.1.1980, s. 80; 82/176/EEG, EGT nr L 81, 27.3.1982, s. 29; 83/513/EEG, EGT nr L 291, 24.10.1983, s. 1; 84/491/EEG, EGT nr L 274, 17.10.1984, s. 11; 86/280/EEG, EGT nr L 181, 4.7.1986, s.16; 91/271/EEG, EGT nr L 158, 30.5.1991, s. 40; 91/676/EEG, EGT nr L 375, 31.12.1991, s. 1; 80/779/EEG, EGT nr L 229, 30.8.1980, s. 30; 82/884/EEG, EGT nr L 378, 31.12.1982, s. 15; 84/360/EEG, EGT nr L 188, 16.7.1984, s. 20; 85/203/EEG, EGT nr L 87, 27.3.1985, s. 1; 88/609/EEG, EGT nr L 336, 7.12.1988, s. 1; 89/369/EEG, EGT nr L 163, 14.6.1989, s. 32; 89/429/EEG, EGT nr L 203, 15.7.1989, s. 50; 92/72/EEG, EGT nr 297, 13.10.1992, s. 1; 96/62/EG, EGT nr L 296, 21.11.1996, s. 55; 1991/13/EG, EGT nr L 85, 29.3 1999, s. 1; 1999/32/EG, EGT nr L 121, 11.5.1999, s. 13; 79/113/EEG, EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 15; 84/533/EEG, EGT nr 300, 19.11.1984, s. 123; 84/534/EEG, EGT nr L 300, 19.11.1984, s. 130; 84/535/EEG, EGT nr L 84/535/EEG, EGT nr L 300, 19.11.1984, s. 142; 84/536/EEG, EGT nr L 300, 19.11.1984, s. 149; 84/537/EEG, EGT nr L 300, 19.11.1984, s. 156; 84/538/EEG, EGT nr L 300, 19.11.1984, s. 171; 86/662/EEG, EGT nr L 384, 31.12.1986, s. 1; 75/439/EEG, EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 23; 87/101/EEG, EGT nr L 42, 12.2.1987, s. 43; 75/442/EEG, EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 39; 91/156/EEG, EGT nr L 78, 26.3.1991, s.32; 78/176/EEG, EGT nr L 54, 25.2.1978, s. 19; 91/689/EEG, EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 20; 94/67/EG, EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 34; 1999/31/EG, EGT nr L 182, 16.7.1999, s. 1; Europeiska Parlaments och Rådets direktiv: 94/63/EG, EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 24; 97/68/EG, EGT nr L 59, 27.2.1998, s. 1. Rådets förordning nr 3093/94, EGT nr L 333, 22.12.1994, s.1

Ikraftträdelsestadganden:

29.6.2001/586 :

Denna lag träder i kraft den 5 juli 2001.

Skyldigheterna enligt 108 a § 1 och 2 mom. gäller från ingången av 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 76/2001, MiUB 5/2001, RSv 70/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000, EGT nr L 244, 29.9.2000, s. 1

14.6.2002/506 :

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

RP 51/2002, MiUB 6/2002, RSv 60/2002, Rådets direktiv 96/61/EG, EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26

15.11.2002/944 :

Denna lag träder i kraft den 20 november 2002.

Lagens 43 § 4 mom. skall tillämpas på sådan ny verksamhet som beviljas miljötillstånd efter det att lagen har trätt i kraft samt på sådan verksamhet vars tillstånd måste ändras efter det att lagen har trätt i kraft därför att verksamheten utvidgas genom en ökning av anläggningens bränsleeffekt med minst 50 megawatt.

RP 172/2002, MiUB 11/2002, RSv 136/2002, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG; EGT nr L 309, 27.11.2001, s. 1, Rådets direktiv 1999/13/EG, EGT nr L 85, 29.3.1999, s. 1

11.12.2002/1100 :

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

RP 141/2002, TrUB 19/2002, RSv 193/2002

14.11.2003/934 :

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Anmälan om hamnar för vilka miljötillstånd krävs och om andra hamnar skall i enlighet med 65 § göras till datasystemet för miljövarldsinformation senast den 30 september 2004. Hamnar för vilka miljötillstånd krävs behöver dock inte anmälas till datasystemet för miljövarldsinformation, om miljötillstånd för verksamheten har beviljats efter att denna lag trätt i kraft.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG; EGT nr: L 332, 28.12.2000, s. 81, RP 33/2003, MiUB 2/2003, RSv 26/2003

4.6.2004/459 :

Denna lag träder i kraft den 18 juli 2004.

RP 170/2003, MiUB 3/2004, RSv 31/2004, Europaparlaments och rådets direktiv 2002/49/EG (32002L0049); EGT nr L 189, 18.7.2002, s. 12

30.7.2004/684 :

Denna lag träder i kraft den 4 augusti 2004.

RP 49/2004, EkUB 14/2004, RSv 113/2004, Europaparlamentets och rådets direktiv: 2003/87/EG; EGT nr L 275, 25.10.2003, s. 32

26.11.2004/1061 :

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

RP 53/2004, UtUB 11/2004, RSv 126/2004

30.12.2004/1300 :

Denna lag träder i kraft den 31 december 2004.

RP 120/2004, MiUB 21/2004, RSv 225/2004, Rådets direktiv 2000/60/EG

21.4.2005/252 :

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2005.

Lagens 18 § 2 mom. tillämpas på de funktionsdugliga avloppssystem som finns när denna lag träder i kraft samt på sådana oanlagda system vilkas genomförande har avgjorts i anslutning till ett bygglov före ikraftträdandet.

På beslut av förvaltningsmyndigheter som fattats innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser om sökande av ändring och verkställighet av beslut som gällde vid ikraftträdandet.

RP 227/2004, MiUB 2/2005, RSv 8/2005

14.10.2005/814 :

Denna lag träder i kraft den 30 oktober 2005.

RP 69/2005, MiUB 10/2005, RSv 107/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG (32004L0042); EGT nr L 143, 30.4.2004, s. 87

17.2.2006/137 :

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2006.

RP 184/2005, MiUB 17/2005, RSv 176/2005